Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Curacao bood Gouverneur Nieuwjaarswensen aan

Door slechte weer ditmaal geen party in Fort-tuintje

Willemstad. — Tijdens een korte opklaring tussen twee regenbuien stroomden gisteravond enkele honderden in avondkledij uitgedoste bezoekers de poort van het Fort Amsterdam binnen, ten einde deel te nemen aan de feestelijke receptie, die Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen en mvr. Struycken ter gelegenheid van de jaarwisseling hielden.

Het was bij lange na niet zo druk als in andere jaren. Zowel het buitengewoon slechte weer als ziekte zullen daar wel de oorzaak van geweest zijn. Terwijl in andere jaren de rij der wachtenden zich meestal tot op het Fortplein uitstrekte, konden de bezoekers zich thans zonder oponthoud naar de werkkamer van de Gouverneur begeven, en van daar uit de grote ontvangstzaal betreden om de Gouverneur en mevr. Struycken hun gelukwensen aan te bieden. De tekening van het gastenboek, een ceremonie die de laatste tijd ten Gouvernementshuize was ingevoerd, bleef achterwege.

De regen was te onbetrouwbaar om de receptie in het overigens gezellige Forttuintje te vervolgen. Het gezelschap verspreide zich dan ook in de verschillende zalen, waar personeel van de marine en huispersoneel voor de bediening zorgde.

Een drietal ministers, te weten de heren Booi, v.d. Meer en v. Romondt, was ter receptie verschenen. Van de Statenleden werden alleen de heren Voges en v.d. Hoeven opgemerkt. Van het Eilandsbestuur was, voor zover kon worden nagegaan, niemand ter receptie verschenen. Noch het kantoor van het Bestuurscollege, noch het kabinet van de Gouverneur wist hedenmorgen te vertellen, of het B.C. een vertegenwoordiger naar de receptie had afgezonden.

Onder de spaarse „buitenlandse" gasten bevond zich mej. Johanna Felhoen-Kraal, die nog steeds op Curaçao vertoeft en die tot half januari hier blijft.

Komplot tegen regering in Guatemala ontdekt

Ciudad Guatemala. — Maandag is officieel medegedeeld dat er een komplot tegen de regering van Guatemala is ontdekt en verijdeld.

Talrijke personen, zowel burgers als militairen, die bij het complot betrokken zijn, werden in de afgelopen twee dagen gearresteerd. De politie wist beslag te leggen op wapens en munitie.

In Ciudad Guatemala is men algemeen van oordeel — aldus AFP — dat het komplot verband houdt met een door aanhangers van Lionel Sismiega Otero gevoerde campagne. Otero werd bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen in de stad Guatemala verslagen. Zijn aanhangers beweren dat de officiële candidaat, die gekozen werd, in werkelijkheid minder stemmen heeft gekregen dan Otero.

De commandeur A. v. Karnebe:k (midden) onder de bezoekers van de Nieuwjaarsreceptie, welke gisteravond ten Gouvernementshuize werd gehouden.

Venezolaanse tanker in tweeen gebroken?

's-Gravenhage. — Blijkens te den Haag ontvangen berichten heeft het Nederlandse schip "Koratia" geseind dat het gisteravond 26 schipbreukelingen aan boord heeft genomen. De "Koratia" bevond zich in de buurt van Maracaibo in Venezuela toen SOS-seinen werd waargenomen die met een lamp werden gegeven. De "Koratia" naderde het toen nog onbekende wrak en nam alle bemanningsleden, die reeds in de sloepen waren gegaan, aan boord. Zij bleken afkomstig te zijn van de Venezolaanse tanker "Pedro Avilla", die in tweeën gebroken was.

Rond middernacht werd Maracaibo bereikt, waar de schipbreukelingen aan land zijn gezet.

De "Koratia" was op weg van Curaçao naar Maracaibo.

Aldus een onbevestigd bericht, waarover telegrammen den Haag hebben bereikt.

Brand in Eiffel-toren

Parijs. — De Eiffel-toren, het symbool van Parijs en een van de grootste toeristen-attracties ter wereld, is vanochtend vroeg door brand geteisterd. De brand woedde op de vierde en bovenste verdieping van het 300 meter hoge bouwwerk. De brandweer, die spoedig ter plaats was, was het vuur gauw meester.

De Eiffeltoren, een afschuwelijke aanblik, die voor de Parijse tentoonstelling van 1889 werd gebouwd, veroverde zich al spoedig een plaats in de harten der Parijzenaars. Hij deed onmiddelijk een culturele storm opzetten als „het afschuwelijkste monument ter wereld". De bouwer Gustave Eiffel redde zijn toren uit slopershanden door hem als telegraafmast te gebruiken. De vierde verdieping, waar vandaag brand uitbrak, wordt gebruikt als radio- en televisie-station. Het vuur zou ontstaan zijn in een transformator.

Krantenpapier wordt schaarser

New York. — Volgens een persoverzicht zal krantenpapier, dat in 1955 reeds schaars was, het volgend jaar nog schaarser zijn.

De voorraden bij uitgevers zijn het kleinst sedert ruim twee jaar.

De productie van krantenpapier in de Verenigde Staten en Canada wordt vergroot, waardoor de productie in 2 à 3 jaar met 20% zal toenemen.

Braziliaanse ambassadeur in Nederland overleden

's-Gravenhage. — De Braziliaanse ambassadeur aan het Nederlandse hof, Graca Aranha is gisteravond te den Haag in de leeftijd van 61 jaar overleden. Hij was reeds geruime tijd niet geheel gezond.

Zijn benoeming tot ambassadeur in Nederland was in Juni 1955 bekend gemaakt. Zijn voorganger Jose Macedo Soares overleed na een operatie eveneens te den Haag.

f 200.— foetsie !

Willemstad. — W.V., wonende op Suffisant, deed aangifte dat uit zijn badkamer ƒ 200.— was ontvreemd.

De Gouverneur en mevr. Struycken stonden in de grote ontvangstzaal om de gelukwensen van de talrijke bezoekers in ontvangst te nemen.

Gerharts vraagt waar de 40 mille gebleven zijn

Willemstad. — De heer L. D. Gerharts heeft het Eilandsbestuur van Bonaire de volgende vragen gesteld:

1) Is het Bestuurscollege iets bekend omtrent het verdwijnen van ƒ 40.000,— gedurende de vorige Bestuursperiode?

2) Is het Bestuurscollege iets bekend omtrent het verdwijnen van ƒ 40.000,— aan materialen gedurende de vorige bestuursperiode?

3) Bestaat er een rapport van de Accountantsdienst, van de Rekenkamer of van een andere dienst of persoon, waarin sprake is van een tekort van ƒ 40.000,— of van het verdwijnen van een dergelijk bedrag, hetzij in materialen of in geld?

4) Zo ja, wil het Bestuurscollege het rapport, waarin dit wordt geconstateerd, indien dit rapport althans bestaat, onverwijld aan de Raad overleggen?

5) Heeft het Bestuurscollege maatregelen genomen om degenen, die verantwoordelijk zijn voor het genoemde tekort of het verdwijnen van genoemd bedrag, indien dit althans heeft plaats gevonden of bestaat, ter verantwoording te roepen?

6) Indien al het vorenstaande aanleiding geeft tot de conclusie, dat er van het verdwijnen of ontvreemden van een dusdanig bedrag of enig ander bedrag geen sprake is, wil het Bestuurscollege dan maatregelen treffen opdat aan het verspreiden van leugenachtige berichten door een lid van het Bestuurscollege een einde wordt gemaakt?

Het Bestuurscollege heeft hierop de volgende antwoorden aan de heer Gerharts verstrekt naar aanleiding van het bovenstaande:

ad vraag I. Wij mogen verwijzen naar de Memorie van Antwoord aan de Staten der Nederlandse Antillen dd. 29 juni 1955. Kortheidshalve moge naar de inhoud ervan worden verwezen.

ad vraag II Zie sub I.

ad vraag III. Zie het Rapport van de Accountantsdienst dd. 24 augustus 1954, dat inmiddels aan de Raad is overgelegd.

ad vraag IV. Zie sub III.

ad vraag V. Het Bestuurscollege beslist zelf, wanneer het nodig is om maatregelen te nemen.

ad vraag VI. De door vragensteller veronderstelde conclusie is geheel voor diens rekening.

Deze brief met antwoorden werd ondertekend door de Gezaghebber Weis de Haseth en Gedeputeerde Julio Abraham.

POLIO-vaccinaties in het midden der belangstelling

Effectief gebruik in verschillende landen

Stockholm. — Bijna 10 millioen kinderen in vijf landen zijn ingeënt tegen poliomyelitis, zonder dat ziekte verschijnselen zich voordeden, uitgezonderd enkele gevallen in de Verenigde Staten in het begin van het afgelopen jaar, welke te wijten waren aan het gebruik van een partij verkeerde vaccines.

De polio-vaccines door de Amerikaanse Dr. Salk ontwikkeld, hebben bewezen een goed protectie-middel te zijn voor kinderen tussen 6 en 10 jaar. Kinderen tussen deze leeftijd zijn met succes behandeld. Deze bevindingen werden gerapporteerd tijdens een bijeenkomst van een studie-groep van experts op polio vaccinesgebied, welke kortgeleden op voordracht van de World Health Organization (WHO) in Stockholm, Zweden, werd gehouden.

De groep achtte het wenselijk, dat landen met een groot aantal gevallen van deze gevaarlijke paralytische (aanleg hebbende voor verlamming) vorm van polio het als een algemene plicht zouden moeten beschouwen het invoeren van verplichte vaccinatie te stellen tegen deze ziekte. Landen met een laag percentage voorkomende paralytische polio, zullen, niettegenstaande het besluit tot vaccinatie op grote schaal, slechts na grondig reconstrueren bij bepaalde omstandigheden tot toepassing hiervan overgaan.

„Levende Virus" vaccine

Veel belang werd ook gehecht aan het onderzoek naar de ontwikkeling van met „levende virus" samengestelde vaccine, welke principiëel verschilt met de door dr. Jones Salk (Amerika) ontwikkelde „inactivated virus"-vaccine.

Behalve Amerika hebben het afgelopen jaar verschillende landen zich bediend van de polio-vaccines.

In Canada werden circa 860.000 kinderen van 5 tot 9 jaar ingespoten met de Salk-vaccine gedurende april-juli 1955.

Denemarken telde 425.000 gevaccineerde kinderen tussen de leeftijd 7-12 jaar in de maand april '55, zonder evenwel van de ziekte last te hebben. Eveneens kregen 250.000 kinderen beneden de zeven jaar deze injecties om bij een eventuële epidemie weerstand te kunnen bieden.

100.000 kinderen werden in West-Duitsland gevaccineerd voor complete bescherming tegen „paralytische polio".

Zuid-Amerika ontwikkelde haar eigen soort vaccine volgens het zelfde proces, doch deze vertoont geen overeenkomst met het Salk serum. Er kwam geen enkel geval voor bij de 15.000 kinderen beneden 6 jaar, die in aanmerking kwamen voor vaccinatie.

Het aanstaande bezoek
De Surinaamse Staten-delegatie

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de delegatie uit de Staten van Suriname, welke op 19 januari as. voor een bezoek aan de Nederlandse Antillen alhier zal arriveren, bestaan uit de heren C. R. Biswamitre, S. H. Axwijk, J. J. Emanuelson, S. Soedardjo, J. S. Mungra en J. S. P. Kraag, alsmede een Griffier. De naam van de Griffier is alhier nog niet bekend.

De wnd. Gezaghebber van Bonaire

Willemstad. — Naar wij vernemen maakt de heer A. J. van Hesteren van de afd. Comptabiliteit van de Administratie van Financiën alhier een goede kans voor de tijd van het verlof van de gezaghebber van Bonaire, als waarnemend gezaghebber voor dit eiland te worden aangesteld.

Het is niet uitgesloten, dat de beslissing reeds de volgende week afkomt. De heer De Haseth gaat eind februari of uiterlijk 1 maart e.k. op verlof, zodat diens waarnemer op of om deze datum in dienst zal treden.

12-jarig kind niet aan polio gestorven

Willemstad. — Gisteren gingen alhier geruchten, dat op de Isla een kind van 12 jaar aan polio (kinderverlamming) gestorven zou zijn. Van eer bevoegde zijde deelde men ons echter mede, dat op de Isla weliswaar een 12-jarig kind is gestorven, doch dat het hier geen geval van kinderverlamming betrof. Waaraan het kind dan wel is bezweken, kon men ons niet mededelen.

Begin volgende week behandeling landsbegroting

Willemstad. — Naar wij vernemen ligt het in het voornemen van de voorzitter van de Staten de leden voor de behandeling van de begroting 1956 in het begin van de volgende week bijeen te roepen, zodat, onvoorziene omstandigheden daargelaten, de begroting er nog in de week eindigend op 14 januari door zal zijn. De Staten kunnen zich dan rustig voorbereiden op het a.s. bezoek van de Nederlandse Tweede Kamerleden en de Surinaamse Statenleden op donderdag 19 januari a.s. waaraan allerwege zeer veel betekenis wordt gehecht.

Snitselaar wordt Hoofd bureau Veiligheid K.L.M.

Willemstad. — De heer A. D. Snitselaar, general operations manager van het Westindisch Bedrijf der K.L.M., is met ingang van 1 februari benoemd tot hoofd van het bureau veiligheid der K.L.M. Hij volgt in die functie de heer J. J. van Balkom op, die de K.L.M. gaat verlaten.

Per 1 februari is benoemd tot vertegenwoordiger voor Mexico van de K.L.M. de heer A. Verhagen, tot nu toe vertegenwoordiger voor de Grote Antillen. Hij volgt de heer F. W. E. Groeninx van Zoelen op, die een functie op het hoofdkantoor krijgt.

Schoonmaak-campagne op de Isla

Emmastad. — Gedurende de afgelopen week is in de woonwijken van de C.P.I.M. op Emmastad en Rio Canario een ware schoonmaak campagne gevoerd. Grote groepen Portugese werknemers kon men in de tuinen zien werken, waar men deze grondig aan het schoonmaken was. Naar wij vernemen was dit een van de maatregelen die door de maatschappij genomen worden om de grote vliegenplaag enz. welke als gevolg van de hevige regens van de laatste tijd infectieziekten, zoals dysenterie en dergelijke veroorzaakten.

Middels een circulaire, getekend door de Directeur, werd aan de bewoners van de diverse maatschappij-woonwijken geadviseerd verschillende maatregelen te treffen en bepaalde regels streng in acht te nemen.

Gouv. v. Tilburg ontvangt legpenning van K. v. K. van Rotterdam

Rotterdam. — Vanmorgen heeft Mr. M. P. van der Mandele uit naam van de Kamer van Koophandel van Rotterdam en in bijzijn van de leden van deze Kamer, de scheidende wethouder van Rotterdam J. van Tilburg, thans benoemd tot gouverneur van Suriname, de grote zilveren legpenning van de Kamer aangeboden. De heer van der Mandele hield daarbij een rede waarin hij dank bracht voor hetgeen de heer van Tilburg in Rotterdam had gedaan op het gebied der Havenpolitiek; voor zijn steun aan de stedebouw voor zijn beheer van de stadsfinanciën, maar vooral voor zijn hartelijke samenwerking in de laatste tien jaren met de diverse particuliere instanties, in het bijzonder de Kamer van Koophandel.

Nieuwe index voor kosten levensonderhoud in Br. Guyana

Brits Guyana. — Mej. Pauline Faro, adviseur in kosten van levensonderhoud en instructeur van het Departement van Arbeid van de Verenigde Staten, wier diensten door de overheid van Brits Guyana zijn gevraagd om een nieuwe Index van kosten van levensonderhoud te maken, is in de kolonie aangekomen.

Het is een huuronderzoek-commissie geweest die een nieuw Index voor kosten van levensonderhoud aan de orde heeft gesteld, in haar rapport, meldende dat de huidige 10 jaar oude index van kosten van levensonderhoud niet meer bij is, aangezien aanvaard is, dat de koopgewoonten (consumptie patroon) aanzienlijk gewijzigd zijn sedert 1942. De Commissie adviseerde derhalve, dat het niet meer loonde de huur indices aan te passen aan de huidige Index van kosten van levensonderhoud, doch dat een nieuw Index opgesteld moet worden. (Trinidad Guardian).

Morgen bestaat het Albertus College een kwart eeuw

Bescheiden begin van 5 klassen en 150 leerlingen groeide uit tot 35 klassen met 1350 leerlingen

Willemstad. — Morgen, woensdag 4 januari zal het vijf en twintig jaar geleden zijn, dat het Sint Albertus College door pastoor Reisch van Pietermaai werd ingewijd. De bescheiden viering van dit jubileum zal echter op donderdag 19 januari a.s. plaats vinden.

Op die dag zal een H. Mis worden opgedragen, door de jongens gezongen, om God te danken voor de genoten weldaden gedurende de afgelopen 25 jaar en om Zijn blijvende hulp te vragen voor de toekomst.

Verder zal op die dag voor Personeel en jongens een filmprogramma worden gedraaid in Roxy. Dit programma werd gratis aangeboden door de Directie van Roxy.

Toen het Albertus College op 4 januari 1931 zijn poorten opende, telde de school zes leerjaren, daar volgens inspecteur Schroeder de wet geen scholen met vijf leerjaren kende, maar in vijf lokalen.

De leerkrachten waren: Fr. M. Hadrianus, hoofd, Fr. M. Apollonius, Rr. M. Alardus, Rr. M. Walfried en Fr. Johannes Nep.

Dit was het bescheiden begin van het Sint Albertus-College, 150 ll. verdeeld over vijf lokalen.

Bij de inwijding werd de wens uitgesproken, dat de nieuwe school in de loop der jaren zou mogen groeien en bloeien. Dat deze wens zeker voor een gedeelte in vervulling is gegaan moge blijken uit de volgende feiten.

In 1948 was het Sint Albertus-College, ondertussen uitgegroeid tot een school van 17 klassen, zo overbevolkt, dat men ter verlichting een nieuwe school moest bouwen.

Het Canisius-College op Steenrijk begon met 6 klassen, die al spoedig tot 12 klassen uitgroeiden. De groei der beide scholen nam echter dermate toe, dat in 1954 het St. Franciscus-College op Janwe met weer 6 klassen kon beginnen en momenteel telt die school ook reeds 8 klassen.

Zo is op het ogenblik het zeer bescheiden zaadje van 5 klassen en 150 leerlingen uitgegroeid tot 35 klassen het ongeveer 1350 ll., waarvan Het Sint Albertus-College 15 klassen heeft met 570 ll.

414 miljard sigaretten!

New York. — Gedurende 1955 zijn in de Verenigde Staten ongeveer 414 miljard cigaretten gerookt, 12 miljard meer dan in 1954, aldus heeft het Amerikaanse ministerie van landbouw bekendgemaakt. Het hoogste verbruik tot dusver werd geregistreerd in 1952, toen 435 miljard cigaretten in de Verenigde Staten in rook opgingen.

Ondanks de strenge bewaking hebben dieven kans gezien om uit het paleis van de Maharadja van Indore (Midden-India) de gouden wieg van het kind van de Hindoegod Krisjna te stelen. De wieg, die 20 kilo weegt en 200 jaar oud is, heeft een waarde van 120.000 gulden.

Antillenhuis in Den Haag wordt eerstdaags geopend

Min. pres. Jonckheer uitgenodigd plechtigheid bij te wonen

's Gravenhage. — "Het Antillenhuis" is de naam, die op een koperen bordje prijkt naast de hoofdingang van een pand op een der mooiste punten in Den Haag. Heden stelde minister Lampe een redacteur van het A.N.P. in de gelegenheid een kijkje te nemen in het thans vrijwel voor gebruik gereed zijnde nieuwe kantoor tevens woonhuis. De algemene indruk na een bezoek is: dit is een waardige residentie voor de gevolmachtigde minister der Antillen in Nederland.

Gelijkvloers bevinden zich een ruime hal en ineenlopend en gescheiden door gordijnen de woon en werkvertrekken van de minister, stijlvol en tevens gezellig gestoffeerd en gemeubileerd. Deze ineenlopende ruimte is tevens geschikt voor ontvangsten in een milieu, dat voor dat van de grootste hotels in Den Haag niet behoeft onder te doen. Op de eerste etage vindt men als logeergelegenheid o.a. een vertrek en badkamer voor gasten, bijvoorbeeld als Antilliaanse ministers of andere hoge gasten uit de Antillen naar Den Haag komen, en voorts de bureaux van mr Debrot en twee andere functionarissen. De derde etage herbergt het archief plus nog enige kantoorruimten.

De "inwendige dienst" van het Antillenhuis staat onder leiding van mevrouw S. O. Yrausquin, dochter van de heer Lampe, en voorzover de kamers reeds inrichtbaar zijn, heeft zij het met veel smaak gedaan.

Wanneer de "inwijding" zal geschieden, staat nog niet geheel vast. De heer Lampe zet er alles op dit zo spoedig mogelijk na half januari te doen. Hij heeft premier Jonckheer officieel uitgenodigd erbij aanwezig te zijn. De heer Lampe vertrekt binnenkort naar de Antillen om contact op te nemen met het Antilliaanse kabinet en de departement, zoals hij zich van den beginne aan heeft voorgesteld dat eenof tweemaal jaarlijks te doen, en hoopt samen met de heer Jonckheer naar Nederland te kunnen terugkeren voor de opening.

Aanleg afsluitdijk voor houwerszee in 1957?

In de vergadering van de Provinciale Staten van Friesland heeft gedeputeerde H. M. Gerbrandy medegedeeld dat volgens deskundigen van het ministerie van Verkeer en Waterstaat het mogelijk geacht moet worden, dat in 1957 wordt begonnen met de aanleg van de afsluitdijk voor de Louwerzee. Men hoopt dit werk in 1960 gereed te hebben.

Venezolaans Nieuwjaarsfeest

Suffisantdorp. — Naar wij vernemen zal aanstaande Zaterdagavond, 7 januari, ter gelegenheid van de jaarwisseling, een dansavond worden gehouden voor de Venezolanen en familieleden werkzaam bij de N.V. C.P.I.M. en familieleden in de Venezolaanse Club te Suffisantdorp.

Deze feestavond wordt gehouden onder auspiciën van de Venezolaanse Werknemers Commissie op Suffisantdorp.

Budget onderzoek begint Maandag

Willemstad. — Hoewel voorlopig alleen op de eilanden Aruba en Curaçao, gaat men a.s. maandag beginnen met het Budgetonderzoek 1956, aldus vernemen wij van de zijde van het Departement van Sociale en Economische Zaken.

De huishoudboekjes worden reeds verspreid. Wij ontvingen een handleiding en een boekje ter kennisneming.

Door bijzondere omstandigheden was het niet mogelijk om gelijktijdig op Bonaire te beginnen. Verwacht wordt dat aldaar in de eerste helft van Februari met het onderzoek kan worden aangevangen.

Het ligt in de bedoeling wekelijks een huishoudboekje toe te zenden aan de gezinnen, welke zich opgegeven hebben voor deelname aan dit onderzoek.

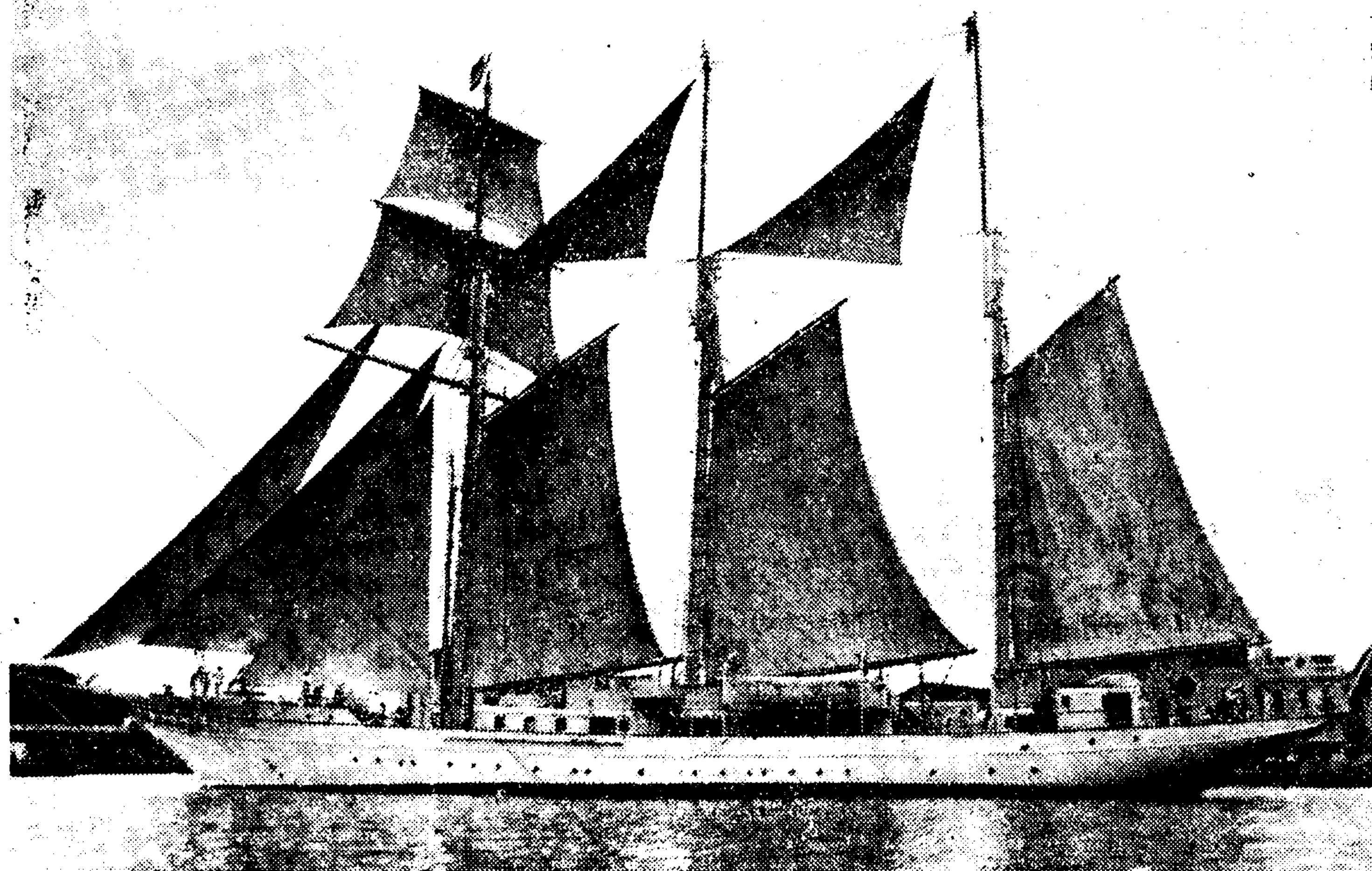
Het onderzoek zal een geheel jaar duren.

Aan de medewerkende gezinnen wordt gelijktijdig met het eerste huishoudboekje een handleiding voor het invullen der huishoudboekjes toegezonden.

Tenslotte deelde men ons nog mede, dat het budgetonderzoek zal beginnen met een 300-tal gezinnen.

VERKADE KERSTPRIJSVRAAG

N.V. BLOK & DIAZ — Curacao Op veler verzoek is de inzendingstermijn verlengd tot 9 Januari 1956 **ARUBA AGENCIES — Aruba.**

De Deense driemaster „Flying Clipper", die zoals wij reeds meldden een cruise door de Caraibische Zee maakt en enige dagen geleden onze haven binnenliep, heeft hedenochtend met opgestoken zeilen zee gekozen. De foto toont het prachtige schip in de Annabaai.

Wit met zwarte letters en cijfers

NIEUWE nummerplaten voor 1956 reeds op de weg

Willemstad. — De nieuwe belasting-nummerplaten zijn reeds verkrijgbaar bij de Eilandsontvanger. Wij hebben verschillende auto-bestuurders gezien, die de belasting voor 1956 al hebben voldaan en met de nieuwe nummerplaat op de auto pronken. Ook de dienstauto's krijgen langzamerhand de nieuwe platen. Dit jaar zijn de nummerplaten wit met zwarte letters.

De nummerreeksen zijn als volgt gespecificeerd:

A. Motorrijtuigen op méér dan drie wielen: a) dienstauto's D 1 tot en met D 450; b) huurauto's H1 tot en met H 150; c) autobussen AC 1 tot en met AC 500 en d) overige auto's C 1 tot en met C 9900.

B. Motorrijtuigen op twee of drie wielen: a dienstmotorrijwielen D 1 tot en met D 70 en b) overige motorrijwielen C 1 tot en met C 250.

C. Bromfietsen: C 1 tot en met C75.

D. Motorboten: a) dienstmotorboten D 1 tot en met D 70 en b) overige motorboten C 1 tot en met C 150.

3o. Kentekenen en verdere bijzonderheden:

A. afmetingen in cm. tenminste voor: a) motorrijtuigen op meer dan drie wielen: 12.8 x 35.6 cm.; b) motorrijwielen op twee of drie wielen: 10,5 x 20.5 cm.; c) motorboten: 10.4 x 18 cm. en d) bromfietsen: 7.5 x 15 cm.

B. volgorde cijfers en letters: letter(s), nummer, jaartal: **Bij de huurauto's bovendien het woord „TAXI", in letters onder elkaar te plaatsen voor de letter.**

Britse Caraibische Federatie doel van a.s. Londense Conferentie

Londen. — Op 7 februari zal zoals wij reeds eerder uitvoerig berichtten, te Londen een conferentie beginnen, waarop de definitieve beslissing zal vallen ten aanzien van het plan voor de vorming van een Britse Caraibische federatie. Daarbij zullen de grondslagen worden gelegd voor een nieuwe dominion binnen het Britse gemenebest. De nieuwe natie, die hieruit zal geboren worden, zal drie miljoen mensen tellen van alle kleur en ras, samengebracht op een eilandenketen van Trinidad, voor de kust van Zuid-Amerika, tot Jamaica iets ten Zuiden van Cuba.

Op de komende Londense conferentie zullen de gouvernementen van Barbados, Jamaica, Trinidad en de Engelse Bovenwindse eilanden worden vertegenwoordigd door 16 afgevaardigden. Als voorzitter der conferentie zal optreden Alan Lennox Boyd, de Britse minister van koloniën. Indien overeenstemming wordt bereikt, zal de volgende stap zijn het indienen van een wetsontwerp bij het parlement van het Verenigd Koninkrijk teneinde bepaalde voorlopige regelingen te treffen, zoals de benoeming van een gouverneur-generaal en het houden van federale verkiezingen.

De beweegredenen voor een federatie stammen uit politieke en economische overwegingen. De Brits-Westindiers zien in een samengaan de enige manier om te komen tot werkelijk doelmatig zelfbestuur, de status van Dominion en collectieve zeggenschap in gemenebest- en internationale aangelegenheden. De Britse regering moedigt deze federatievorming alleszins aan, uitgaande van de stelling, dat uiteenlopende gemeenschappen zich nauwer dienen aan te sluiten om het hoofd te bieden van de economische spanningen van de hedendaagse wereld.

Een van de eerste problemen van de nieuwe federatie zal zijn de vraag, hoe zij financieel minder afhankelijk kan worden van Engeland en haar economie, die tezeer op de suiker steunt, een bredere basis geven.

Israel wil met Egypte confereren

Jeruzalem. — De regering van Israel maakte bekend dat zij een conferentie met Egypte wil voorstellen op grond van artikel 12 van de Egyptisch-Israelische algemene wapenstilstandsvoorwaarden van 1949 "om bij te dragen tot het herstel van de vrede tussen beide landen".

Generaal-majoor Burns, hoofd van de Palestijnse bestandscommissie der Verenigde Naties, is van dit voornemen op de hoogte gesteld.

Een woordvoerder van het Israelische ministerie van buitenlandse zaken zeide, dat Israel gebruik zal maken van het recht om een dergelijke conferentie voor te stellen na de tot standkoming van een doeltreffend bestand en het nauwkeurig naleven van de bestandsovereenkomst door Egypte.

— Hongaarse deskundigen hebben verklaard, dat zij een revolutionnaire methode voor chirurgische behandeling hebben ontdekt, namelijk het „aaneenhechten" van gebroken beenderen met een stof die gemaakt is van bloedplasma, dat op de duur geheel in het lichaam opgenomen wordt.

Dierenbeul

Willemstad. — De man R. vroeg assistentie, daar een onbekende twee van zijn geiten met een mes in de rug had gestoten. Een van de geiten had het begeven.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade verleende 12 maal assistentie en maakte 3 processenverbaal.

Willemstad. — De Verkeersafdeling behandelde 3 lichte aanrijdingen.

Liet deur open

Willemstad. — Een vrouw, genaamd R.P., deed aangifte, dat uit haar portemonnaie ƒ 34.— was gestolen. Het geld was weggenomen, toen zij uit huis was en de deur open had gelaten.

Had schijnbaar te veel gedronken

Willemstad. — Gistermorgen werd een man dood aangetroffen. Hij was volgens de dokter een natuurlijke dood gestorven. Hij had op een feest, volgens de verklaringen van derden, een fles rum van 1 liter achter elkaar opgedronken!

Verloor oorbel

Willemstad. — Gisterochtend werd assistentie verleend op Mundo Nobo, alwaar manlief vrouwlief een klap op het hoofd had gegeven, waardoor haar wang enigszins opzwol. De ruzie zou ontstaan zijn doordat vrouwlief haar oorbel was verloren.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

De ambtenares die met een ambtenaar gehuwd is

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Geachte heer redacteur,

Ik meen, dat schrijf-ster van het ingezonden stuk van 30 december jl. graag zou willen weten aan wie wij dit alles te danken hebben. Zijn wij goed ingelicht, dan is dit onzalige plan ontsproten aan het brein van ons geacht ex-Statenlid-phylosoof Amelink, thans directeur van de A.T.S. of Aruba.

Een ambtenares op klompen

Vond een fiets

Willemstad. — Een 13-jarige jongen genaamd C.E., meldde, dat hij in de mondi van Monchi een Raleigh-rijwiel had gevonden. De recherche vermoedt dat het vehikel afkomstig is van diefstal.

Lag dronken in auto

Willemstad. — Verleden nacht stond ter hoogte van de ABC-garage een auto gedeeltelijk op de berm en weg geparkeerd. De bestuurder M.M. lag te slapen en verkeerde onder de invloed van sterke drank. Hem werd het contactsleuteltje afgenomen en aangezegd eerst uit te slapen.

Jongen aangereden

Willemstad. — Op Berg Altena ter hoogte van dr Berkenveld werd een jongen genaamd A.P. aangereden door een zekere Ten H. De jongen stak, ondanks te zijn gewaarschuwd, de rijweg over en liep tegen de auto aan. Hij kreeg enige schaafwondjes en werd behandeld door dr Berkenveld.

Rechercherapport

Willemstad. — De Straatdienst maakte 4 processen-verbaal en verleende 3 maal assistentie.

Stond niet vast op zijn benen

Willemstad. — Gisterochtend werd er gemeld, dat in het straatje naast Palais Royal een zekere A.H. met een bloedende hoofdwonde lag. Hij was komen te vallen doordat hij onder de invloed van sterke drank was.

Deelde pak slaag uit

Willemstad. — De vrouw G.M. vroeg assistentie, daar haar man haar een pak slaag had gegeven. De zaak werd geregeld en de rust keerde terug.

Zeeman sliep roes uit

Willemstad. — Vannacht meldde een bewoner van de Ruyterkade, dat er een man in de tuin liep. Bij aankomst van de recherche bleek het een dronken zeeman te zijn, die zij roes lag uit te slapen. Hij werd verwijderd.

Ritssluiting als bijou

In Wenen, waar men altijd goede sier heeft weten te waarderen, is het idee ontstaan, om de ritssluiting tot bijou te maken. Plastic, dat licht en keihard is, speelt daarbij z'n onontbeerlijke rol. Daarvan zijn namelijk de grove tandjes, die ver uit elkaar staan en soms afgezet zijn met strass, zoals op de foto, en ook het sluit-sieraad dat een glinsterend ornament draagt. Kitsch? Zoals alle tegenwoordige sieraden per dozijn kitsch zijn. Wie zelf mooie bijoux heeft, zal er allicht niet zo gauw toe overgaan, om een truitje of een japon met deze voyante sluiting te versieren. Maar wie van „glim" houdt en wie het staat, die kan hier eens mee experimenteren. Bijpassende oorknoppen vormen de clou.

Als de ritshelften zijn dichtgetrokken, geven ze een aardige garnering met miniatuur „kanteel" effect. Zonder strass is deze patentsluiting dan ook geschikt voor allerlei niet-geklede truitjes, blousjes enz. We hebben ze in licht plastic toegepast gezien onder aan de strakke broekspijpen van een kunstrijdster op de schaats. Het „sluitstuk" was vrij eenvoudig. Dat laatste zal menigeen ook wel aanstaan.

„CINELANDIA" HEDEN DINSDAG 3 JANUARI OM 7.00 en 9.00 N.M.

PREMIERE van een aller aardigste comedie van de Mexicaanse filmwerk met in de hoofdrollen:

LUIS AGUILAR - ALMA ROSA AGUIRRE - RAUL MARTINEZ in:

„AL DIABLO LAS MUJERES"

(Geheel in het Spaans).

Een film vol vermaak en pittige liederen.... U zult het uitproesten van het lachen!

Fls. 1.50 - 0.90. **Kinderen geen toegang.**

WOENSDAG 4 OM 7.00 en 9.00 N.M. „JUMP INTO HELL"

DONDERDAG 5, VRIJDAG 6, ZATERDAG 7 OM 7.00 en 9.00 N.M. ZONDAG 8 OM 8.30 N.M. — SENSATIONEEL PREMIERE van een grootse Super-productie van de Warner Bros. in CINEMASCOPE!

"EAST OF EDEN"

PRESENTED BY WARNER BROS. IN CINEMASCOPE WARNERCOLOR

STARRING JULIE HARRIS | JAMES DEAN IN HIS VERY FIRST PICTURE —A VERY SPECIAL STAR! | RAYMOND MASSEY

WITH BURL IVES • SCREEN PLAY BY PAUL OSBORN DIRECTED BY ELIA KAZAN PRINT BY TECHNICOLOR

In het Engels met Spaanse tekst. — Verfilmd in WARNERCOLOR!

„R O X Y" HEDEN DINSDAG 3 JANUARI OM 7.00 en 9.00 N.M.

De meest emotievolle film van de 20th. Century Fox in CINEMASCOPE,

met: ROBERT RYAN - ROBERT STACK - SHIRLEY YAMAGUCHI in:

„THE HOUSE OF BAMBOO"

In het Engels met Spaanse tekst. Verfilmd in DELUXE-TECHNICOLOR!

Nog nooit tevoren verfilmd in de smalle straten van Japan.... De achterbuurten met al hun gevaar!

Fls. 2.00 - 1.25. **Kinderen geen toegang.**

WOENSDAG 4 OM 7.00 en 9.00 N.M. — PREMIERE van een zeer realistisch Europese filmwerk op knappe wijze op de screen gebracht, met in de hoofdrollen:

OSCAR BLANDO - LILIANA MANCINI - FRANCO GOLISANO in:

„TWINTIG JAAR" „VENT' ANNI"

(In het ITALIAANS met HOLLANDSE tekst).

Een film gebaseerd op het leven zelf.... Realistisch en sentimenteel! Een film die U zeker niet mag verzuimen te zien!

JAMES STEWART
JUNE ALLYSON
in
Strategic Air Command

Color by TECHNICOLOR

FRANK LOVEJOY · ALEX NICOL
BARRY SULLIVAN · BRUCE BENNETT

Produced by SAMUEL J. BRISKIN
Directed by ANTHONY MANN
Screenplay by VALENTINE DAVIES and BEIRNE LAY, Jr. • Story by Beirne Lay, Jr.
A Paramount Picture

— „R O X Y" —

VRIJDAG 6 OM 7 en 9 N.M.
ZATERDAG 7 OM 7 en 9 N.M.
ZONDAG 8 OM 8.30 N.M.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 6 in, 3 uit, tankschepen 12 in, 5 uit, zeilschepen 3 in, 1 uit, passagiers landend 61, doorgaand 266.

Hato: Vliegtuigen 13 in, 10 uit, passagiers landend 200, vertrokken 118 doorgaand 123.

Het KLM-vliegtuig, dat vrijdag uit Curaçao vertrok, is zaterdag om 19.58 uur te Schiphol gearriveerd, terwijl de machine, die zaterdag uit Nederland vertrokken is, zondag om 16.33 uur op Curaçao landde.

Dronk bier voor visite op

Willemstad. — Op Berg Altena werd assistentie verleend, daar familie B. aan het ruzie maken was. De heer des huizes had namelijk de vier biertjes, die mevrouw had koud gelegd voor de te verwachten visite, opgedronken. En dat ging de spuigaten te buiten!

Examen Bedrijfsadministratie

Willemstad. — De uitslag van het examen voor het Staatspractijkdiploma Bedrijfsadministratie, eerste gedeelte, gehouden op Curaçao op 4, 5 en 6 oktober 1956, luidt als volgt: Geëxamineerd 2 candidaten, afgewezen 1 candidaat, geslaagd 1 candidaat, t.w. de heer J. R. la Cruz.

SABELKAMPIOENSCHAPPEN

Willemstad. — Morgen zal een aanvang worden gemaakt met de equipe-sabelkampioenschappen voor het jaar 1955. Zoals reeds eerder gemeld, konden deze wedstrijden door omstandigheden niet eerder worden verschermd en worden deze nu in januari afgemaakt.

Thans geschiedt dit volgens een halve competitie. Op genoemde dag worden de volgende ontmoetingen een feit: Asiento — C.S.C., C.S.C. — P.S.V. en Asiento — P.S.V.

Deze wedstrijden worden gehouden in het gymnastieklokaal van de school te Julianadorp. Aanvang 20.00 uur.

C.T.C. Otrabanda

heeft alles voor het bouwen en inrichten van Uw huis, dus ook alles voor het afwerken van de bouw:

* SHERWIN WILLIAMS verven.
* HANG- en SLUITWERK, als deurkrukken, scharnieren, sloten, raamuitzetters, enz.
* GAAS in diverse soorten, als kippengaas, trankeerkeergaas, welded mesh, siergaas, walk-in en drive-in gates, enz.
* DIVERSE IJZERWAREN, als spijkers, bouten, moeren, houtschroeven, enz.
* ALUMINIUM GORDIJN-RAILS.
* SANITAIR, als wasbakken, complete W.C.'s, pijpen, vittingen, gootstenen, enz.

Eerst kijken bij:

C.T.C. OTRABANDA

Roodeweg — Tel. 23587

WESTEND:
„Grito de libertad" 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„The home of Bambo" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Al Diablo las mujeres" 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE
„Iron Mountain Trail". 20.00 uur.

REX
„Hollywood Story" 20.00 uur.

ROYAL
„Great adventure of captin kid" 20.00 uur.

SUFFISANTTHEATER
„De drie musketiers 2000

CHOBOLOBO:
Dans en dinner

CULTUURCENTRUM:
„The Quiet One", film van jeugdzorg 20.30 uur.

India vraagt Egyptisch onderzoek in gebied van Goa

Cairo. — De Indische regering heeft de regering te Cairo verzocht een diplomaat naar het gebied van Goa te zenden om een onderzoek in te stellen naar de toestand in de kampen, waar Indiërs zijn geinterneerd, aldus meldt het Egyptische blad „Al Goemhoeria".

Volgens de Egyptische pers zal een lid van de Egyptische ambassade zich naar het Portugese gebied begeven.

Kelvinator

Model K24F — 8 cb. ft.

PRIJS CONTANT Fl. 630.—

Op afbetaling
F. 50.— PER MAAND

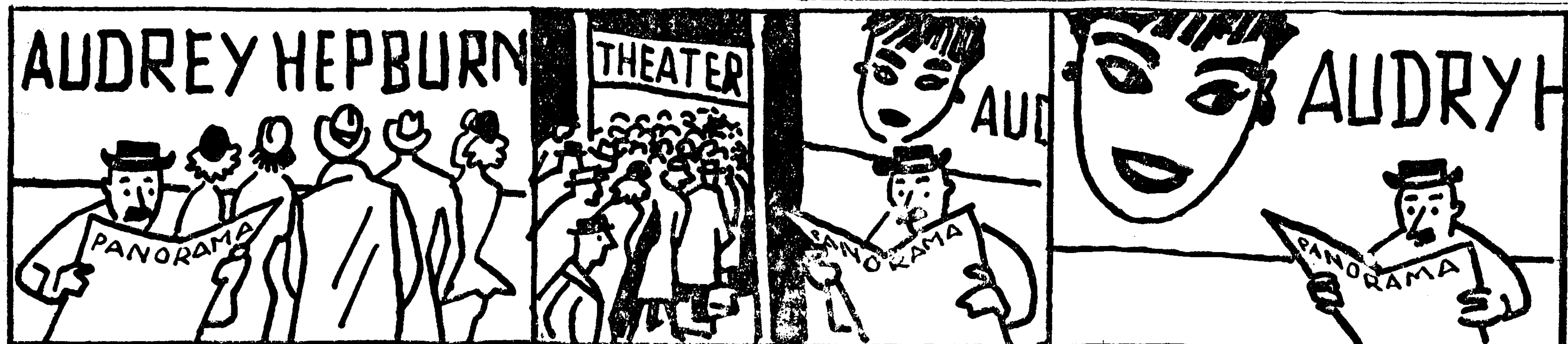
Moderne kast met rose binnenafwerking

3 rekken in de kast.
1 extra hoog rek voor flessen.
Dubbele groentenbak.
Extra grote vriezer.
Koelruimte in de deur:
2 rekken voor eieren,
1 rek voor flessen,
1 rek voor hapjes,
1 afgesloten vak voor zuivelproducten,
2 kleine vakjes.

Marchena Moron & Co. N.V.
PALAIS ROYAL

De bevolking der Amerik. landen

Los Angeles. - De bevolking der gezamenlijke Noord- en Latijns Amerikaanse landen zal mettertijd die der Aziatische landen verre overtreffen. Dit is de mening van Luis Quintan, ambassadeur van Mexico bij de Organisatie van Amerikaanse Staten. De Mexicaanse diplomaat voorspelde, dat op het Westelijk Halfrond tegen het einde van deze eeuw in totaal circa 800 miljoen mensen zullen leven: 250 miljoen in de Noord- en 500 miljoen in de Latijns Amerikaanse landen. „Azië kan dan niet opscheppen over zijn hoog zielental", aldus de Mexicaan. Hij baseerde zijn opvatting op het percentage der huidige geboortecijfers. Volgens spreker heeft Azië een stilstand bereikt in de bevolkingstoeneming, terwijl „wij ruimschoots ruimte hebben voor uitbreiding".

Zó boeiend is nu PANORAMA

Koninklijke reis wekte belangstelling voor Antillen in Nederland

Nabeschouwingen in de pers tonen begrip en sympathie — Films en een tentoonstelling van geschenken — Terugblik op een gunstig jaar — De beste woningbouwers staan onder de steiger — Problemen, die om oplossing vragen — H.B.S. wordt 6-jarig

Een beroep op de bewoners van grote huizen

Er is, gedurende de laatste maanden van het reeds moede jaar 1955, in Nederland méér en met groter begrip over de Nederlandse Antillen geschreven dan sinds lang het geval is geweest. En wat nog belangrijker is: wij hebben de stellige indruk, dat de stroom van artikelen en beschouwingen in de pers met belangstelling door het Nederlandse publiek werd, en gelezen nog steeds wordt, gevolgd.

Ten dele is dit ongetwijfeld een gevolg van de enorme publiciteit, die de Koninklijke reis naar de Antillen en Suriname in de Nederlandse dag- en weekbladen en via de radio heeft gekregen. Gedurende de gehele reis bevatten de ochtend- en avondbladen elke dag uitvoerige telegrammen met tal van bijzonderheden over het koninklijk bezoek, terwijl minstens één maal per dag radio-reporters hun indrukken weergaven. De per vliegtuig overgebrachte persfoto's en bioscoop- en televisie-journaals droegen er het hunne toe bij de belangstelling van brede lagen van het Nederlandse volk nog verder te prikkelen.

Vooral de spontane hartelijkheid, waarmee Koningin en Prins overal, waar zij verschenen, werden begroet, maakten hier diepe indruk. Enigszins verbaasd stelden de zelfbewuste Amsterdammers, Rotterdammers en Hagenaars, de gemoedelijke bewoners van tal van provinciesteden en de zich op een lange, donkere winter voorbereidende plattelanders in de elf Nederlandse provinciën vast, dat overzee, ver buiten de landsgrenzen, mensen wonen, die — net als zij — koningin Juliana als hun koningin en prins Bernhard als hun prins beschouwen, mensen, die weliswaar in een zelfstandig rijksdeel met eigen regering wonen, maar die toch, door de gemeenschappelijke Kroon, een zekere verbinding en belangengemeenschap met Nederland in Europa bezitten. De ontdekking en de algehele publiciteit rondom de Koninklijke reis hebben tallozen in Nederland er toe gedreven kennis te nemen van de in vele gevallen voortreffelijke artikelenreeksen, die de verschillende verslaggevers, die de reis naar de Antillen en Suriname hebben meegemaakt, na hun terugkeer aan deze rijksdelen wijdden.

De week in Nederland

Ogen en oren open

Zonder overdrijving kan men zeggen, dat het groepje Nederlandse persvertegenwoordigers tijdens de reis ogen en oren wijd open heeft gehad. Land en volk der Antillen en de problemen van deze zes eilanden werden met veel inzicht, en met grote sympathie tevens, beschreven. Sommige verslaggevers hebben geen blad voor de mond genomen en zijn diep op bepaalde toestanden of moeilijkheden ingegaan. Van de Antillianen, die wij in de afgelopen maanden spraken, was er evenwel geen enkele, die in de bladen, die hij gelezen had, ook maar iets kwetsends had ontdekt.

Ook de film, die van het Koninklijk bezoek is gemaakt, en die in vele bioscopen als hoofdfilm heeft gedraaid, oogstte veel bewondering. Ja, men kan gerust zeggen, dat Nederland gedurende de laatste anderhalve maand van 1955 op alle fronten aandacht heeft gewijd aan de rijksdelen overzee. Zo werd in het Koninklijk Paleis op de Dam in Amsterdam een kleine, maar zeer interessante tentoonstelling gehouden van alle geschenken, die Koningin en Prins — en via hen de Prinsessen — tijdens de reis zijn aangeboden, terwijl — om iets geheel anders te noemen — in dezelfde periode de Eerste Kamer het voorstel tot het verlenen van financiële steun aan het Surinaamse Tienjarenplan aanvaardde. In Rotterdam nam, kort voor Kerstmis, de zeer deskundige wethouder van financiën en van het havenbedrijf, de heer J. van Tilburg ontslag in verband met zijn aanstaand vertrek naar Paramaribo, terwijl vrijwel gelijktijdig bekend werd gemaakt, dat gouverneur mr. J. Klaassesz van Suriname met ingang van 16 januari is benoemd tot commissaris van de Koningin in de provincie Zuid-Holland, een tweede hoogst eervolle benoeming voor deze nog betrekkelijk jonge gezagdrager.

Licht en donker

Intussen is hier te lande de winter begonnen. Kerstmis, dat grote feest der Christenheid, is voorbij en op het ogenblik, dat wij deze brief schrijven, nadert het jaar zijn einde. Over het geheel genomen was het voor Nederland een goed jaar. Zoals onvermijdelijk in dit aardse bestel gingen er mensen van ons heen, die wij gaarne een nog wat langer leven hadden toegewenst. In het beeld, dat het jaar 1955 straks in onze herinnering op zal wekken, vormt hun sterven de schaduwplek. Vól licht is daarentegen het beeld van het economisch bestel. De Nederlandse industrie produceerde op volle toeren en kwam arbeidskrachten tekort. Rotterdam en Amsterdam werden door méér zeeschepen bezocht dan ooit in het verleden het geval is geweest en behalve bij een aantal vergeten groepen heerste, hier meer, daar minder, welvaart in de Lage Landen bij de zee.

Met jaren is het echter als met ambtenaren die op zekere leeftijd met pensioen gaan: geheel klaar met hun taak komen zij nooit en zó opgeruimd mag het bureau, dat zij achterlaten, er ook uitzien, of ergens in een la liggen nog wel enkele problemen en moeilijkheden, waar zij niet aan toe kwamen. Ook het jaar 1955 laat zijn opvolger een aantal van dergelijke onafgedane zaken na en merkwaardig genoeg werd juist in de laatste weken aan het bestaan van deze vraagstukken op deze of gene wijze herinnerd.

Zo was het in Arnhem de minister van maatschappelijk werk, de heer Van Thiel, die het publiek herinnerde aan wat vaak Nederlands na-oorlogsprobleem nummer één wordt genoemd het gebrek aan woningen. Nu wordt er in Nederland zeer veel over woningbouw en woningnood gesproken. Zoveel politici, zakenlieden, hoogleraren in tal van wetenschappen, journalisten en beoefenaren van andere beroepen hebben reeds oplossingen voor dit vraagstuk aan de hand gedaan, dat enkele zeer vrijmoedige lieden reeds schertsenderwijs hebben voorgesteld het spreekwoord: „de beste stuurlui staan aan de wal" te vervangen door: „de beste woningbouwers staan onder de steiger"!

Minister Van Thiel echter belichtte de zaak van een geheel andere kant. Nederland heeft, doordat er onvoldoende gebouwd kan worden, een tekort aan woningen, zo zeide hij, maar anderzijds wonen nog tal van kleine gezinnen in huizen, waarin zij, als zij dat wilden, gemakkelijk door afscheiding van enkele kamers of één étage een ander niet te groot gezin aan woonruimte zouden kunnen helpen. En de minister deed — het was in de laatste weken voor Kerstmis — dringend beroep op alle bezitters en bewoners van woningen, die maar gedeeltelijk gebruikt worden, om aan hun minder fortuinlijke medemensen te denken, die met een gezin op een enkele kamer hokken of geen gezin kunnen vormen, hoewel zij al jaren verloofd zijn, omdat zij geen huis kunnen vinden.

Of dit appèl aan de mensenliefde zal helpen? Velen betwijfelen het en eisen, dat de overheid in geval van onvoldoende bewoondheid van een huis inwoning dwingend voorschrijft. Waar anderen, niet zonder recht, tegenover stellen, dat daardoor alweer, en ditmaal op hoogst ernstige wijze, in het bezitsrecht en het gebruiksrecht van woningen ingegrepen zou worden. In ieder geval echter heeft het beroep van de minister dit voordeel, dat een middel tot vermindering van het woningentekort, waar weinig over werd gesproken, weer eens duidelijk in het licht is gesteld.

Schermutselingen

Een ander probleem, waar in het nieuwe jaar nog menig woord in het Nederlandse parlement en daarbuiten over gesproken zal worden, is dat van de lonen en prijzen. Het is niet onmogelijk, dat in het nieuwe jaar bepaalde bedrijfstakken verlof zullen krijgen de thans „bevroren" lonen te verhogen zonder dat hetzelfde in andere industrieën gebeurt. De welvaart in een bepaalde bedrijfstak zal dus mede het loon gaan bepalen. Een deel van de Kamers is hier echter maar **matig mee ingenomen en zonder twijfel zal er bij de uitvoering van dit** principe menige politieke schermutseling gevoerd worden. De politici in het parlement zullen trouwens in vele gevallen geneigd zijn gedurende de komende maanden de puntjes op de i te zetten. In juni worden er algemene verkiezingen gehouden en belangrijke gebeurtenissen plegen hun schaduwen ver vooruit te werpen.

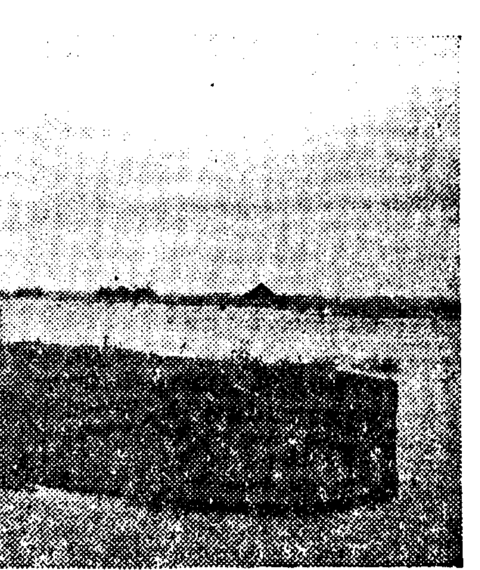

Mr. F. J. VAN THIEL

Zullen het nieuwe jaar en het nieuwe parlement ook de oplossing brengen voor het onderwijsvraagstuk? Er is in 1955, evenals in vorige jaren, veel geklaagd, zowel over het Nederlandse onderwijs als omtrent het gedrag van de leerlingen, die de inrichtingen van het onderwijs bezoeken en over wie wij in een vorige brief reeds spraken. Velen menen, dat in het bijzonder het middelbare en het voortgezet lager onderwijs de aansluiting met de praktijk hebben verloren. Er dient, zo betogen vele deskundigen, een scherp onderscheid gemaakt te worden tussen de scholen, die opleiden voor praktische beroepen en die, waar de jongelui klaar gestoomd worden voor de universiteit en dus een meer wetenschappelijke vorming krijgen. Vooral op de scholen, waarvan de leerlingen in het algemeen niet verder zullen studeren kan, zo zegt men, veel wetenschappelijk en semi-wetenschappelijk „ballast" overboord geworpen worden, waardoor de mogelijkheid ontstaat praktijkvakken in te voegen.

Op het departement van onderwijs in Den Haag wordt al geruime tijd hard gewerkt aan een aantal wetsontwerpen, die het gehele onderwijs na de lagere school in nieuwe vormen zullen gieten. En minister Cals, die het omvangrijke departement van onderwijs, kunsten en wetenschappen leidt, laat er van tijd tot tijd iets over los. Zo heeft hij onlangs verklaard, dat de oude H.B.S., in zoverre zij op de universiteit voorbereidt, zesjarig zal worden. Daarnaast komt er een vierjarige middelbare school voor de praktijk. Hoe echter de verhouding zal zijn tussen deze school en de MULO vormt één van de vele vraagstukken, waarover men binnenskamers nog druk doende is. Maar ook hier zal 1956 Nederland ongetwijfeld een stuk verder brengen.

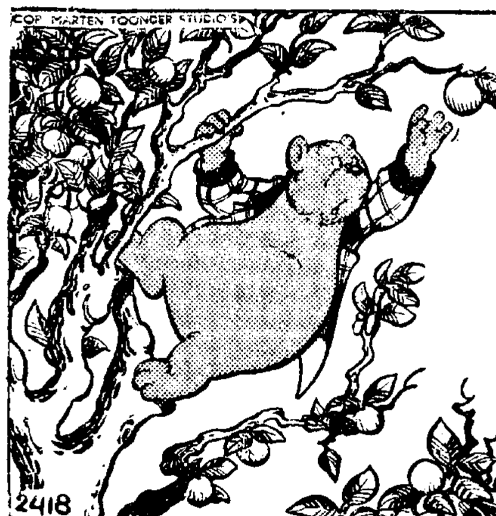
We noemden hier slechts enkele „onafgedane zaken", die Vadertje Oudjaar voor Baby Nieuwjaar bewaarde. We hadden er zonder moeite een aantal aan toe kunnen voegen. De voorbereiding van de Delta-werken moet zich, naar het zich laat aanzien, nog heel wat moeilijkheden, ook van economische aard, voor zullen doen. Het verkeer verdient, wil het geen chaos worden, alle aandacht van de autoriteiten en men zal scherp uitkijk moeten houden naar mogelijke donkere wolken aan de economische horizon. Maar over het geheel genomen is Nederland vol goede moed. Zonder moeilijkheden — en dat geldt overal ter wereld, op de Antillen evenzeer als in Nederland — zou het leven uiteindelijk het leven niet zijn.

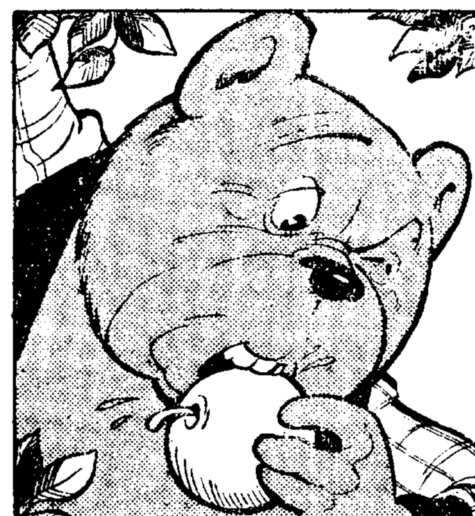

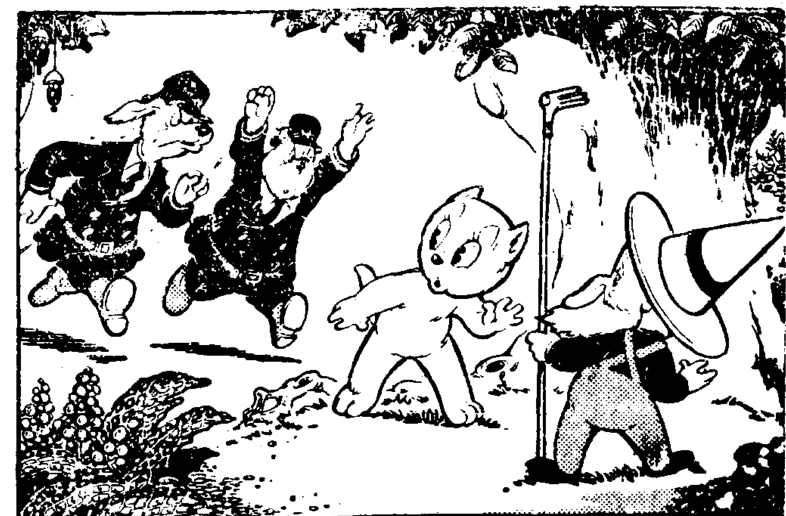
Nederland rond de jaarwisseling.

LEES DE AMIGOE

Ollie Bommel en de Knollengaard

2418 — Heer Bommel was intussen kreunend en hijgend tegen de stam opgeklommen en hing nu in de bovenste takken te zwaaien. Hij keek met verwilderde blikken om zich heen, tot hij de hoogste appel gevonden had. Die plukte hij toen met een forse ruk van de steel en keek vragend naar beneden.

„Wat nu?" vroeg hij klagelijk.

„Opeten!" riep de kleine tuinman, die zijn verrichtingen oplettend gevolgd had. „Dat is de appel der zelfkennis en als U die gegeten hebt kunnen we verder gaan".

„Heer Ollie bekeek de vrucht met afkeer en zette er aarzelend de tanden in. Doch toen vertrok hij zijn gelaat.

„Bah!" riep hij walgend. „Die is niet rijp! Daar trekt mijn gebit van samen! Dat is geen voedsel voor een heer van mijn stand!"

„Kom, kom!" suste de gaardenier. „U moet nu eenmaal door de zure appel heenbijten! Daar helpt niets aan!" ...

„Door de zure appel heenbijten", herhaalde heer Bommel. Hij draaide de vrucht om en om, in hevige tweestrijd. Het was slechts de gedachte aan zijn nieuwe oom, de hertog, van Bommelergaard, die hem er van weerhield om de appel weg te werpen en weer naar beneden te klimmen.

„Schiet op, heer Ollie!" riep Tom Poes. „Daar komen Bulle Bas en brigadier Snuf aan. Als U niet vlug bent is alles voor niets geweest!"

De ogelukkige heer wierp een gejaagde blik door het lommer en zag tot zijn schrik, dat Tom Poes de waarheid gesproken had. De twee bekwame politiebeambten waren te voet het meer verder overgestoken en hadden druipend en grauwend de oever betreden.

Nu snelden ze de knollengaard binnen, want, hoewel de politiehond Iwan weer teruggezwommen was konden ze hun weg gemakkelijk vinden door het geroep in de tuin.

„Daar staat die kleine!" riep Snuf.

„Mooi!" gromde de commissaris, „waar is Bommel dan?"

„Die zit in de boom", sprak nu de gaardenier. „Maar hij is nu niet te spreken heren. Hij is aan een kuur bezig".

De cultuur historische ontwikkeling van de Cinematografie

De mogelijkheid om films op te nemen en te vertonen is er dus, maar in de eerste jaren (sommigen rekenen de primitieve aanloop van de film tot 1908) ziet niemand iets anders in de nieuwe vinding dan een attractie voor variététheaters en kermistenten en in die sfeer ontwikkelt zich de cinématografie. De filmers van die tijd zijn er op uit het op sensatie beluste publiek in verbazing te brengen en voor steeds nieuwe raadsels te plaatsen. Terwijl de gebroeders Lumière zich gaan specialiseren op het maken van journaals en korte reisfilms, begint Georges Méliès, de ex-goochelaar, fantastische filmpjes te maken, waarbij zijn fantasie en vindingrijkheid als goochelaar hem goed van pas komen.

Het werkje „Film", dat bij de tentoonstelling van gelijkluidende naam wordt verstrekt en samengesteld is door de bekende criticus C. Boost, behandelt de geschiedenis van de film op zulk een interessante en eenvoudige wijze dat wij het in gedeelten laten volgen. Vandaag vervolgen wij weer met een hoofdstuk.

Spelenderwijs verwerkt hij in zijn omvangrijk oeuvre trucs en technische vindingen die later als een belangrijke uitbreiding van de uitdrukkingsmogelijkheden van de film gewaardeerd zullen worden. Hij maakt als eerste gebruik van vertraagde en versnelde opname, hij combineert film en theater, ontdekt de „sur-impression" (het over elkaar afdrukken van twee verschillende scènes), hij laat dode voorwerpen bewegen en goochelt met onderdelen van het menselijke lichaam, in één woord hij is de grote tovenaar van het witte doek. Zijn bekendste films die nu grote historische waarde vertegenwoordigen zijn **Le voyage dans la lune** uit 1902 (260 m., 16 minuten vertoningsduur), **Voyage a travers l'impossible** (1904), **Vingt mille lieues sous les mers** (1904), **L'affaire Dreyfus** (1899) en talrijke verfilmingen van sprookjes en verhalen van Jules Verne. Tot speelfilms komt men niet voor 1903. Dan maakt Edwin Porter in Amerika **The great train robbery** die algemeen beschouwd wordt als de eerste film met complete, zij het zeer naïeve intrigue (de overval op een trein, de beroving der reizigers, en de achtervolging der bandieten) die 15 minuten nodig had om in beelden verteld te worden. Tussentitels bestonden toen nog niet, die werden voor het eerst in 1906 toegepast en vergemakkelijkten sindsdien het verfilmen van meer ingewikkelde verhalen.

De betekenis van de vroegste Amerikaanse films moet wel vooral gezocht worden in de mogelijkheden die de eerste regisseurs, te beginnen met Griffith spelenderwijs ontdekten in het nieuwe materiaal. Hun wijze van camera-hantering, van montage en belichting wekte de bewondering van veel serieuze filmers in Europa en verleidde hen tot navolging. De films van Griffith dienden als studiemateriaal voor de Russische filmtheoretici van 1917 en in het eerste werk van René Clair is duidelijk diens bewondering merkbaar voor de „slapstick-comedy" en voor Chaplin in het bijzonder.

Met David Wark Griffith (1875-1948) krijgt de film haar eerste grote vormgever die gedeeltelijk bewust, gedeeltelijk geleid door zijn intuïtie de uitdrukkingsmogelijkheden van het nieuwe medium verrijkt en op de juiste wijze in toepassing brengt.

Griffith is bij de film gekomen, eerst als acteur (o.a. in **The eagle's nest** van Edwin S. Porter uit 1907) en als schrijver van scenario's, later als regisseur.

Het vak van filmen leerde hij tussen de jaren 1908 en 1914, toen hij meer dan honderd films maakte naar de meest uiteenlopende onderwerpen.

In 1913 mocht hij, gesteund door het succes van **Queen Elisabeth** ook een film van grotere omvang maken, **Judith van Bethulia**, een bijbels drama. Als de grote Italiaanse films als **Quo Vadis en Cabiria** bewijzen dat het publiek lange en kostbare producties kan waarderen blijkt de tijd rijp voor nog grotere ondernemingen. Met zijn trouwe cameraman G. W. Bitzer maakt hij **The birth of a nation**, naar de roman The clansman van Thomas Dixon. Het onderwerp is de Amerikaanse burgeroorlog en de jaren van tweedracht die er op volgden en bij de vertoning op 8 Februari 1915 in Los Angeles is de critiek het er over eens dat hier sprake is van een mijlpaal in de geschiedenis der cinematografie. Niet alleen door haar lengte (12 actes, drie uur vertoning) en haar enorme productiekosten van meer dan $ 100.000, maar vooral door de verzorging van ieder detail, de zorgvuldige afwerking en de bewuste toepassing van bestaande en van nieuwe filmmogelijkheden, onderscheidt Birth of a nation zich van alles wat tot dan toe op het witte doek is verschenen. Ook al lokte de film in de Noordelijke staten van Amerika critiek en tegenstand uit door haar sympathie voor de Zuidelijken en haar anti-neger houding, het financiële succes van **Birth of a nation** is in de geschiedenis van de Amerikaanse film niet meer overtroffen. Een ander gevolg van de film was dat millioenen toevallige bezoekers na het zien van de film, de „movies" serieus zijn gaan nemen. 5 september 1916 volgde de première van **Intollerance**, waarin de geest van onverdraagzaamheid in vier paralel lopende verhalen (de val van Babylon, het Christusverhaal, de moord op de Hugenoten, en een modern conflict tussen kapitaal en arbeid) geschilderd werd. Voor deze kostbare onderneming had Griffith zoveel film opgenomen dat een vertoning ervan bijna twintig uur in beslag zou nemen. De uiteindelijke film duurde drie uur, maar ze bleek te ingewikkeld en te verward voor het bioscooppubliek van die dagen.

In 1919 stichtte Griffith met Charlie Chaplin, Douglas Fairbanks en Mary **Pickford een onafhankelijke film-onderneming** die United Artists werd gedoopt, en die hem, naar hij hoopte, meer bewegingsvrijheid zou geven dan zijn vroegere opdrachtgevers met hun voortdurende financiële bezwaren hem hadden toegestaan. Hij maakte nog films tot 1928, maar op minder grote schaal, zoals de anti-Duitse **Hearts of the world** (1918) en **Broken blossom** (1919) bewezen.

Marokkaanse deserteurs door Spaanse militairen uitgeschakeld

Rabat. — Vijftien Marokkaanse deserteurs uit het Franse leger in het Rif — gebied, zijn in een gevecht met Spaanse militairen uitgeschakeld — Zij kwamen in opstand, doodden hun aldus is uit Meknes naar Rabat bericht.

De deserteurs waren naar de Spaanse zone van Marokko uitgeweken, waar zij werden geïnterneerd. Spaanse bewakers en namen de wijk maar werden door Spaanse soldaten in een gevecht uitgeschakeld.

Dit is het eerste gevecht tussen Marokkaanse opstandelingen en Spaanse militairen sedert de opstand in het Rif gebied is begonnen.

BREDA 100.000 inwoners

Eerste Kerstdag des middags half vijf is in de woning Zuylenstraat 37 te Breda Wilhelmina Joanna Maria van Gils geboren als honderdduizendste inwoner van de Baroniestad. Het meisje is het zesde kind van de 41-jarige magazijnbediende P. van Gils en zijn 39-jarige echtgenote A. van der Velden.

Onmiddellijk na de bekendmaking begonnen de klokken in de stad te luiden. De officiële inschrijving is door burgemeester mr dr C. Kortman geschied. Alle schoolkinderen ontvingen beschuiten met muisjes.

Amerika breidt program geleide projectielen uit

Washington. — De Amerikaanse minister van defensie, Charles Wilson, heeft op een persconferentie verklaard, dat men bezig is aan een „aanzienlijke uitbreiding" van het program voor ontwikkeling van geleide projectielen, die een grote en middelgrote actieradius hebben.

Uit uitbreiding van het program is bedoeld om de Verenigde Staten, op voorrangsbasis, een groep van projectielen te verschaffen, die met andere middelen effectieve wapens ter afschrikking van mogelijke aanvallers zijn, doordat zij de kracht van onze strijdkrachten aanzienlijk vergroten, aldus Wilson.

Zo mogelijk gelijktijdige uitvoering van Zuiderzeewerken en Deltaplan

Minister Algera wil streven naar gelijktijdige uitvoering van het Deltaplan en de Zuiderzeewerken. De minister zei dit naar aanleiding van opmerkingen in de Tweede Kamer bij de behandeling van de begroting van de Zuiderzeewerken, dat men niet te veel hooi op zijn vork mag nemen. Daarbij werd verwezen naar 1953 toen in verband met de stormramp de Zuiderzeewerken moesten worden stopgezet.

„Dat was een heel andere situatie", aldus de minister. „Toen stonden wij voor de noodzaak, onmiddellijk maatregelen te treffen en daarvoor werd 'n reeds bestaand apparaat ingeschakeld. Bij een goed voorbereid Deltaplan ligt de situatie anders. Natuurlijk blijft het mogelijk, dat economische en technische omstandigheden gelijktijdige uitvoering verhinderen. Maar ik moet zeggen, dat er op het ogenblik nog geen aanwijzingen in die richting zijn."

ARABESKE — IN PURPER

door W.H. VAN EEMLANDT

6)

In de bijna tien jaren van onafgebroken samenwerking, die thans achter hen lagen, waren zij gaandeweg volkomen op elkaar ingesteld, begrepen zij elkaar's bedoelingen met een minimum aan woorden, volgden zij automatisch elkanders gedachtengang.

De Amsterdamse torenklokken galmden twaalf zware slagen uit over de tot rust komende stad, voor Van Houthem de laatste bladzijde van het laatste rapport zijn brigadier toeschoof. De inspecteur stond op, rekte zich eens goed uit na het lange zitten in één houding, snoof hij 't raam na de najaarsgeuren op en ging weer zitten, toen de lezende Staring het hoofd ophief en de paperassen van zich afschoof.

Met een ondeugende tinteling in de ogen nam de inspecteur zijn medewerker nieuwsgierig op.

„Ik zie al aan je tevreden gezicht, dat je er net zo over denkt als ik, Willem. Vertel het maar!"

„Wat me het meest opvalt, meneer Van Houthem, is dat er op onverklaarbare manier een paar mensen te veel in die bank zijn terecht gekomen Zaterdagnacht en dat er omstreeks dezelfde tijd een paar gasten van Metropole op even ondoorgrondelijke wijze uit het hotel zijn verdwenen...."

„Precies! En je hebt er zeker ook wel een idee van, hoe die persoonsverschuiving tot stand is gekomen."

Staring keek een beetje zuinig. Aarzelend zei hij: „Natuurlijk heb ik even als U uit de blauwdruk van het gebouw gezien, dat suite 17 onmiddellijk boven de kamer van de agent van de bank ligt. Maar ook volgens die blauwdruk, worden twee ruimten gescheiden door een behoorlijke dikke laag gewapend beton en bovendien staat er in dit laatste procesverbaal duidelijk, dat noch de zoldering van de kamer van de agent, noch de vloer van suite 17 sporen van geweld vertonen."

„Dat is allemaal tot je dienst. Maar wanneer ik practisch op dezelfde plaats, althans in hetzelfde gebouw, tegelijkertijd twee raadselachtige dingen zie gebeuren, dan wil het er bij mij niet in dat ik tussen die geheimzinnigheden geen verband moet leggen. Natuurlijk viel dat ook de rechercheurs op, die met het onderzoek zijn bezig geweest en dus hebben ze die vloer en zoldering, die de gemakkelijkste verbinding tussen suite 17 en de bank vormen, bekeken. Maar toen ze oppervlakkig geen sporen van braak zagen, hebben ze het verder wel geloofd. Dat kunnen wij niet doen, Willem. We zullen zelfs eens gaan kijken of we de weg, waarlangs meneer en mevrouw Duclos, met hun koffers, het hotel verlieten, niet kunnen ontdekken. Dat die twee Fransen in nauw verband staan met het misdrijf, staat voor mij als een paal boven water.

* * *

De schapenwolkjes in de ijle opalen glans van de hemel boven Amsterdam, kleurden zich reeds schuchter rozerood in de eerste stralen van de nog onder de kim verborgen morgenzon, toen Van Houthem en Staring van hun onderzoek terugkeerden op het hoofdbureau. Wijd opende de inspecteur de beide ramen van zijn kamer en, terwijl de brigadier een vel papier in de schrijfmachine draaide en zich gereedmaakte het door zijn chef te dicteren verslag uit te typen, boog Van Houthem zijn zware bovenlichaam zover mogelijk naar buiten om de koele ochtendwind door zijn haar te laten waaien. Hij kon er niet genoeg van krijgen, maar werk is nu eenmaal werk.... Vooral bij de recherche in het beginstadium van een opsporing! Terwijl de inspecteur met bedachtzame passen de kamer op en neer stapte, stopte hij met gefronste wenkbrauwen de onvermijdelijke pijp.

„Ben je zover, Willem? Daar gaat ie dan!"

Ongehaast, rustig, zonder zelfs maar een woord te wijden aan het feit, dat zij in bijna vier en twintig uren niet uit de kleren waren geweest, begonnen zij hun taak. De inleidende zinnen van 't formele verslag verschenen op het papier. Enige minuten hielden de diepe stem van Van Houthem en de snibbige tikjes van de vlug bewegende hamers der machine gelijke tred in de koele stilte van de nieuwe dag. Toen begon de beschrijving van de verrichtingen in de nachtelijke sfeer van het monumentale gebouw op het Frederiksplein, telkens afgebroken wanneer Van Houthem de juiste redactie van een nieuwe zin overdacht of een treffend woord zocht voor de weergave van zijn bedoeling.

„De uitvoering van de doorbraak is in technisch en tactisch opzicht een knap stuk vakwerk geweest. Twee factoren waren voor het slagen van de onderneming van primair belang: de vloerbedekking van suite 17 bestaat uit een op planken gelegd parket en de zoldering van de kamer van de agent der bank wordt gevormd door eterniet-platen, die ongeveer vijf centimeter onder het tussen de beide ruimten liggen betondek op stalen richels rusten.

Men heeft de betonvloer doorboord, zonder het parket van de suite en de zoldering van het kantoor te beschadigen; het ligt voor de hand, dat de gunstigste plaats voor de doorbraak vooraf nauwkeurig werd vastgesteld. Bij ons onderzoek is gebleken, dat men op de volgende wijze tewerk ging. Nadat het vloerkleed in de zitkamer der suite was terzijde geschoven, is in het midden van het vertrek een deel van het parket losgenomen en verwijderd, zonder dat de houtblokjes werden beschadigd. Uit de vrijgekomen onderliggende planken vloer werd een stuk van ongeveer 80 bij 80 cm uitgestoken. Op de blootkomende betonplaat van ongeveer 3 1/2 cm dikte werd een rechterhoek van 40 bij 60 cm uitgezet, welker omtrek met een bijtende vloeistof werd overgoten, die het beton, dermate aantastte en bros maakte, dat dit gemakkelijk op de aangevreten plaatsen kon worden verwijderd. Tijdens het onderzoek troffen wij nog enkele vochtige plekken buiten deze rechthoek aan, waar wij de gedenatureerde specie met behulp van een zakmes zonder moeite konden wegsnijden.

(Wordt vervolgd)

Tussen neus en lippen

Eendsnijder

De moeilijkheden van het voorsnijden van eend zijn drie Engelse deelnemers in een internationale voorsnijderswedstrijd, welke te Parijs in het kader van de internationale tentoonstelling van hoteluitrusting is gehouden, noodlottig geworden. Hoewel zij de twee andere examenpunten: het snijden van roastbief en van ham prachtig volbrachten, struikelden zij over het eendsnijden. De enige Nederlandse deelnemer, de heer De Mey uit Den Haag, deed het beter. Hij wist in de wedstrijd de tweede plaats te veroveren, achter de Fransman Ernest Mouly uit het beroemde Parijse restaurant „La Cremaillère". Drie en vier waren weer Fransen. De drie Engelsen eindigden op de vijfde, zesde en zevende plaats.

Atoom-eeuw

De president-directeur van de Wabash-spoorweg-maatschappij heeft te Bement (Illinois) in een rede voorspeld, dat atoomlocomotieven binnen een generatie over de rails zullen snellen. De president, Arthur K. Atkinson, zei, dat men uit de komst van de atoomduikboot de logische gevolgtrekking kon maken, dat in een niet ver verwijderde toekomst atoomschepen, atoomlocomotieven en zelfs atoomautomobielen een realiteit zouden zijn.

Te koop

De Zwitserse jager op groot wild Peter Ryhiner heeft nog altijd de hoop dat de witte python, die hij onlangs in India heeft gevangen, in een dierentuin terecht zal komen, ondanks de hoge prijs (15.000 dollar) die hij voor het zeldzame dier vraagt. Ryhiner bracht de albino met blauwe ogen naar de V. S. in de hoop dat enkele liefhebbers geld bij elkaar zullen brengen om het dier voor een dierentuin aan te kopen. Intussen is de slang tentoongesteld in een etalage van de Swiss Air in Rockefeller Centre. Ryhiner is speciaal voor de witte python, waarover hij geruchten had gehoord, naar India gereisd. Hij ving zijn exemplaar tenslotte bij een rivier in de buurt van Calcutta. De slang heet „Serata", hetgeen zoveel als „witte schoonheid" betekent.

Volle pond

Mevrouw Teresa Benini uit Milaan heeft dezer dagen een schadevergoedingsactie van 78.262.200 lire (ongeveer een half miljoen gulden) die zij tegen de Italiaanse regering had ingesteld gewonnen, met daarbij nog een toewijzing van de proceskosten, die 350.000 lire (een 2000 gulden) belopen. Een civiel hof heeft het ministerie van financiën opgedragen haar dit bedrag uit te betalen voor schade, die door geallieerde soldaten in haar tijdens de jongste oorlog gevorderde flatwoning van 11 kamers werden toegebracht. De politie heeft verklaard, dat de nieuwe bewoners een safe hadden opengebroken en geld en juwelen hadden gestolen. De Italiaanse schatkist die vergoedingen uitkeert voor schade, die Italiaanse burgers hebben geleden door het optreden van onbekende vreemdelingen, bood mevrouw Benini een bedrag aan van 4.735.000 lire (ongeveer 30.000 gulden), maar mevrouw Benini eiste het volle pond, waarin de rechtbank haar gelijk gaf.

Wie goed doet

Mevrouw Meyer uit Bielefeld zond reeds sinds 1945 paketten aan haar in de Sovjet-Unie gevangen gehouden zoon Ernst. Het bleek echter, dat de ontvanger wel dezelfde naam droeg, doch een ander was. Zij bleef toch paketten zenden en nam Ernst Meyer als haar zoon op, toen hij uit krijgsgevangenschap terugkeerde. Een en ander werd door de bladen gemeld en op deze wijze kwam de echte zoon achter het adres van zijn moeder, dat hij, sinds zijn recente terugkeer, niet had kunnen vinden. Moeder en zoon zijn thans weer verenigd.

CLARE BOOTHE LUCE: de „meest succesvolle vrouw van de wereld"

Amerika's ambassadrice in Rome heeft briljante carrière achter zich

Eenvoudig meisje oogstte succes als toneelschrijfster, actrice, journaliste en parlementslid

(Speciale correspondentie)

Op het marktplein van een stadje in Zuid-Italië staat, omgeven door talrijke inwoners, een slanke, blonde, energieke Amerikaanse vrouw. Zij heeft zojuist op hartelijke en eenvoudige wijze met de mensen om haar heen gesproken. Plotseling baant een dikke, gespierde man zich een weg door de rijen. De aanwezige politieagenten grijpen al naar hun pistolen, want de man is de plaatselijke communistenleider Aldo Ramidero. Maar hij heeft niets kwaads in de zin. Hij drukt de vrouw alleen maar een stuk papier in de hand. Het is zijn lidmaatschapskaart van de communistische partij. „Vanaf heden heb ik het communisme afgezworen", zegt hij en de omstanders barsten in luid gejuich uit. De vrouw is een ogenblik perplex, maar dan antwoordt zij ad rem: „Ik heb nog nooit een lidmaatschapskaart van de communistische partij in de hand gehad en ik hoop maar, dat senator MacCarthy nu geen vervolging tegen mij instelt...."

Candidate voor het vice-presidentschap?

De vrouw, die op deze wijze door haar charme, haar spontaniteit en haar eenvoud de harten veroverde, was niemand minder dan de Amerikaanse ambassadrice in Italië, mevrouw Clare Boothe Luce. En deze scène is karakteristiek voor het optreden van deze „dynamo in vrouwenkleren", zoals zij wel eens wordt genoemd. Want zij beschouwt zich niet alleen als de diplomatieke vertegenwoordigster van haar land, maar ook als propagandiste van Amerika en de „Amerikaanse stijl" in de ruimste zin van het woord. Daarbij gaat zij ook wel eens over de schreef, zoals onlangs, toen ze al haar invloed gebruikte om de vertoning van een film te verhinderen, die het probleem van de misdadige jeugd in New York op naar haar mening eenzijdige wijze behandelde.

Clare Boothe Luce en haar echtgenoot, de tijdschriftenkoning Henry Luce, bij het uitbrengen van hun stemmen tijdens de verkiezingen in 1945.

Er vielen heel wat harde woorden, toen president Eisenhower op 8 februari 1953 mevrouw Boothe Luce tot ambassadrice in Rome benoemde. Zowel in Amerika als in Italië voelde men zich aanvankelijk min of meer geprikkeld en beledigd. Een vrouw op één van de belangrijkste diplomatieke posten in de wereld? Op een spotprent liet het Italiaanse weekblad „Candido" van de ambassade der Ver. Staten in Rome een Amerikaanse vlag wapperen, die afgezet was met kanten boordjes. Menigeen zou onder 'n dergelijke massieve kritiek zijn bezweken en feestelijk voor de eer hebben bedankt. Voor mevr. Boothe Luce was het een reden te meer er haar tanden in te zetten. Ofschoon de Amerikaanse traditie voorschrijft, dat de diplomaten der Ver. Staten indien enigszins mogelijk met Amerikaanse vervoermiddelen reizen, koos mevr. Boothe Luce een Italiaans passagiersschip voor haar reis va New York naar Rome en toen zij in April 1953 in Napels voet aan wal zette, werd zij door een duizendkoppige menigte geestdriftig ontvangen. De Italianen logenstraften de vlijmende spot van de Amerikaanse journalist Knickerbocker, die geschreven had, dat de Italianen vrouwen in politieke zaken nooit ernstig nemen!

Geluk is niet te koop

Deze knappe vrouw, die men haar 52 jaren niet aanziet, heeft een typische Amerikaanse carrière achter de rug. Het is de carrière van een meisje, dat in armoedige en ongelukkige familieomstandigheden (haar vader liet zijn gezin in de steek) in een New Yorkse havenwijk opgroeide en het met ontembare eerzucht bracht tot „succesvolste vrouw van de wereld", een eretitel, die haar onlangs in Amerika werd verleend.

Haar eerzucht liet Clare Boothe op twintigjarige leeftijd een huwelijk aangaan met een man, die tweemaal zo oud was als zij. Het was de miljonnair George Tuttle Brokaw, de eigenaar van de grootste confectiefabriek van de Ver. Staten. Voor Clare ging een kinderdroom in vervulling: zij kon over onmetelijke rijkdommen beschikken. Maar zij merkte aldra, dat geluk niet te koop is. Zij was te begaafd en te wilskrachtig om zich in de leegte van haar mondaine omgeving op haar gemak te voelen.

In 1929 gingen Brokaw en Clare Booth uiteen en in twee toneelstukken luchtte de begaafde jonge vrouw haar haat over het leven in de „society", dat alleen maar uit parties, galadiners en roddelpraatjes bestond. Het eerste, „Abide with me", werd uitgefloten, maar het tweede, „The Women" werd een overweldigend succes. Het beleefde 657 voorstellingen op Broadway, werd in tien talen vertaald en in achttien landen opgevoerd. Het leverde haar 200.000 dollar op, welk bedrag zij, evenals haar latere verdiensten, geheel en al voor weldadige en culturele doeleinden besteedde.

Maar Clare Boothe kon meer dan toneelstukken schrijven. Zij trad, met groot succes, zelf voor het voetlicht en vervulde de hoofdrol in verschillende belangrijke stukken. Zozeer trok zij daarbij de aandacht, dat Hollywood haar een contract aanbood. Clare Boothe sloeg dit aanbod echter af; wèl stemde zij toe in de verfilming van haar toneelstukken, terwijl zij later nog verschillende filmscenario's schreef.

Behalve deze vormen van letterkunde beoefende zij ook de journalistiek. Haar eerste journalistieke functie was die van leerling-redactrice op een weeksalaris van 35 dollar bij het tijdschrift „Vogue". Drie jaar later was zij verantwoordelijk redactrice van alle tot het „Vogue"-concern behorende tijdschriften met een jaarsalaris van 10.000 dollar. Via de journalistiek leerde zij ook Henry Luce kennen, een self-made-man, die in 1923 met de uitgave van een nieuw soort tijdschrift „Time", was begonnen, dat een groot succes werd en de grondslag legde voor een van de invloedrijkste Amerikaanse tijdschriftenconcerns. In 1935, na de dood van haar eerste man, trad zij met hem in het huwelijk.

Clare Boothe Luce

Maar zij dacht er niet aan haar beroep op te geven. Aan haar invloed was het te danken, dat het kwijnende weekblad „Life", dat Luce voor een prikje had opgekocht, het grootste geïllustreerde blad van de wereld werd, met een wekelijkse oplaag van 5 miljoen.

Toen de oorlog in Europa uitbrak bereisde zij als correspondente van de bladen van haar man dit werelddeel.

In 1941 vertoefde zij, kort voor het uitbreken van de vijandelijkheden, op de Filippijnen (en kon een prachtige primeur over generaal Douglas Mac Arthur mee naar huis brengen) en later bezocht zij Afrika, Indië, Birma en China.

In de politiek

Maar de journalistiek alleen bevredigde haar eerzucht niet: de politiek trok haar aan en in 1942 werd zij als republikeins afgevaardigde in het congres gekozen. Zij was het eerste vrouwelijke lid van de parlementscommissie voor militaire zaken en zij had ook zitting in de commissie voor de atoomenergie. Zij kon het zich veroorloven volkomen onafhankelijk te zijn en liet zich door niets en niemand in haar overtuigingen beïnvloeden. Zo was zij een hartstochtelijk tegenstandster van Roosevelts maatregelen op het gebied van de binnenlandse economie, de z.g. New Deal, maar zij ondersteunde — tegen een belangrijk deel van haar eigen partij in — diens buitenlandse politiek. Herhaaldelijk gaf zij blijk van een vooruitziende kijk op de politieke ontwikkeling. Zij was een van de weinigen, die zich tegen de overeenkomsten van Teheran, Yalta en Potsdam uitsprak en terwijl Amerika in 1945 nog in de roes van een „eeuwige" Amerikaans-Russische verbroeding leefde, riep zij tot grote waakzaamheid tegenover Rusland op.

In 1944 voltrok zich onder tragische omstandigheden een grote ommekeer in haar leven. Zij verloor, kort achter elkaar, haar moeder en haar dochter uit haar eerste huwelijk, in beide gevallen door auto-ongelukken. Deze gebeurtenissen openden haar de ogen voor de diepere zin van het leven. Na de begrafenis van haar dochter verliet ze New York en betrok zij een klein landhuis in Californië. Zij zocht en vond de steun van het geloof en ging enige maanden later tot het katholicisme over.

Kort daarop trok zij zich terug uit het politieke leven. Zij schreef een reeks artikelen — later in boekvorm uitgegeven — over haar bekering en in 1948 en 1949 hield zij met groot succes in tal van plaatsen in de Verenigde Staten lezingen over godsdienstige onderwerpen. In 1950 ging, wat zij zelf haar „laatste grote wens" noemt, in vervulling: tijdens een bezoek, dat zij aan Rome bracht, stond Paus Pius XII haar een particuliere audiëntie toe.

Over deze audiëntie is een enigszins boosaardige anecdote in omloop, die mogelijk door de vijanden van Clare Boothe Luce is verzonnen, maar die wij onze lezers niet willen onthouden. Tijdens de audiëntie vertelde de Amerikaanse bekeerlinge, wat haar in het geloof het meest had getroffen. Zij raakte daarbij zo enthousiast en weidde zo uitvoerig uit over diverse katholieke leerstukken, dat de Heilige Vader tenslotte opgemerkt zou hebben: „Het is goed, zuster, maar ik ben al katholiek en wil het ook blijven...."

Einde van een carrière?

Het duurde tot 1951 eer zij weer haar intrede in de politiek deed. Dat was op het ogenblik, dat generaal Eisenhower eindelijk voor de aandrang van zijn vrienden en aanhangers zwichtte en zich bereid verklaarde, zich als kandidaat voor het presidentschap beschikbaar te stellen. Met alle invloed, waar zij over beschikte, ondersteunde Clare Boothe Luce Eisenhowers campagne. Haar werk werd beloond met de benoeming tot ambassadrice in Rome. Daarmee bereikte haar carrière een voorlopig hoogtepunt.

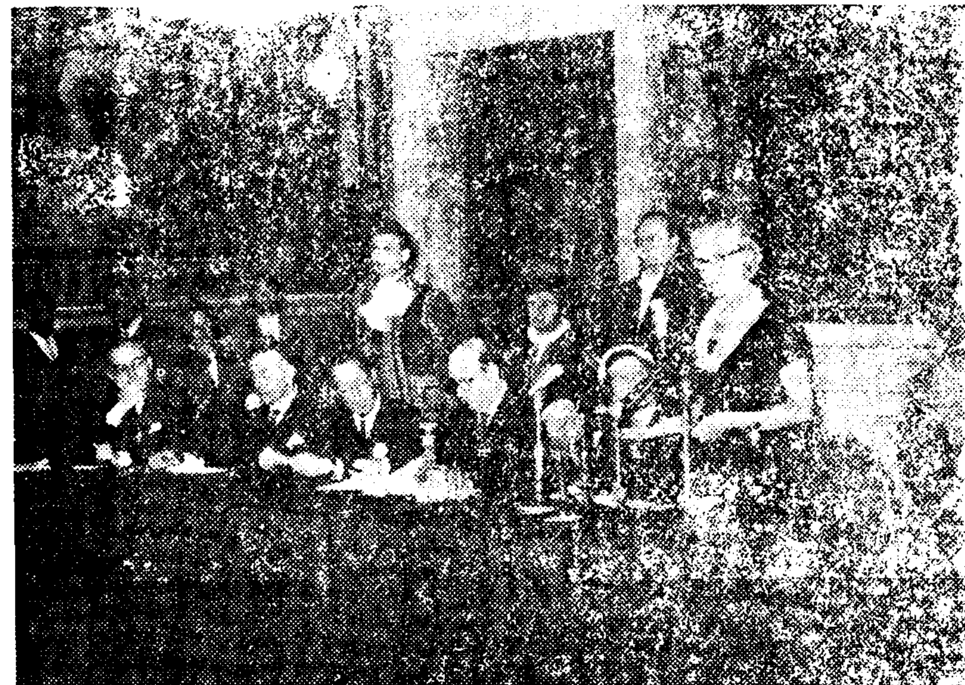
Een voorlopig hoogtepunt. Want diegenen, die haar kennen, betwijfelen of thans ál haar aspiraties zijn bevredigd. Reeds wordt haar naam als Republikeins kandidate voor het vice-presidentschap bij de verkiezingen van het volgend jaar genoemd. Het zou niemand verbazen, wanneer deze even begaafde als eerzuchtige vrouw het nog eens tot vice-presidente der Verenigde Staten zou brengen, ook al zal het feit, dat de vice-president een president, die tijdens zijn ambtsperiode sterft, moet opvolgen, vele mannen wat huiverig maken eventueel hun stem op haar uit te brengen.

Hoe men ook over de carrière van Clare Boothe Luce moge denken: dat zij een zeer bijzondere vrouw is met buitengewone eigenschappen van hoofd en hart zal ook haar felste tegenstander niet ontkennen. Makkelijk heeft zij het zich nooit gemaakt in het leven. Vóór zij als ambassadrice naar Rome ging studeerde zij zes weken lang tien uur per dag om zich op haar taak voor te bereiden. Het resultaat was, dat zij bij haar aankomst, tot grote vreugde van de Italianen, enkele begroetingswoorden in de landstaal kon spreken en een voor een Amerikaanse opvallend grote kennis van Italië en zijn problemen bezat.

Ook heeft zij, ondanks haar rijkdom en haar hoge posities, nooit haar belangstelling voor en het contact met de kleine luiden, uit wier rijen zij zelf voort komt, verloren. Wel heel duidelijk bleek dat tijdens de oorlog, toen zij een feestelijk Kerstdiner in één der geallieerde hoofdkwartieren, waarvoor zij als correspondente was uitgenodigd, voortijdig verliet om zich in een open jeep door regen en sneeuw naar het front te laten rijden, waar zij in de voorste linies het feest van Christus' geboorte met eenvoudige soldaten vierde.

Clare Boothe Luce in de hoofdrol van „Candida" van G. B. Shaw.

Clare Boothe Luce tijdens een bijeenkomst van het Europees-Amerikaanse Genootschap in Rome. Derde van links achter de bestuurstafel: Z. K. H. Prins Bernhard.

BENT U NOG GEEN ABONNE BELT 24399

Boekenvenster

Bekroonde novelle

De man die achterbleef, door Louis Frequin, van Loghum Slaterus, Arnhem.

De novelle van Louis Frequin is niet alleen naar de vorm een medidatie. ... de ik-figuur van het verhaal denkt, naar aanleiding van een ... na over de voornemens, die hij ... jaar geleden in het concentratiekamp gemaakt heeft, en wat daarvan is terechtgekomen. Niet alleen naar de vorm: het is ook een poging om na te gaan, hoe de oprechte gesteldheid, die tien jaar geleden tot de vorming van bepaalde voornemen, leidde, in het leven van alledag weer teloor is gegaan. De reconstructie van de vroegere gesteldheid is tenslotte het voornaamste en het grootste deel van het verhaal.

Men zou enige bezwaren kunnen hebben tegen de droom, waarmede de meditatie op gang wordt gebracht. Hij is, zal men zeggen, gevonden of geconstrueerd, omdat er nu eenmaal een aanleiding moest wezen om opnieuw over de periode van het verzet te schrijven. Hij was literair gezien nodig, maar is als ... niet geheel geslaagd, want niet zeer aannemelijk geworden. Niettemin is dat bezwaar slechts gering, want als de inleiding voorbij is komt Louis Frequin pas op volle kracht, en dan treft hij door een simpele eenvoud en een grote zorg voor heldere formulering, die van zijn oprechtheid overtuigt.

Dat des te meer, omdat de zuivere klank voor die oprechtheid beslissend is, én moeilijk te bereiken in een vrij delicate aangelegenheid als de godsdienstig gevoeligheid is bij iemand, die meent dat hij de dood tegemoet gaat. Voor wie de novelle met aandacht leest, en dat doet men gemakkelijk, is er zo nu en dan ook een kleine onzuivere bijklank waarneembaar, daar namelijk, waar een zekere zelfvoldaanheid-achteraf bij de ik-figuur doorklinkt. Maar ook dat zijn toch maar weer kleinigheden moeilijk vermijdbaar, omdat het gaat om innerlijke belevenissen, die wellicht niemand geheel onbekend zijn gebleven, maar die voor ieder anders gekleurd zijn geweest.

De conclusie mag dus wezen dat de novelle van Louis Frequin een goede vertegenwoordigster in haar genre is, de literatuurprijs der provincie Gelderland, waarmede zij werd bekroond, zeker waard. F.

ROEPING

„Vaarwel aan Gertrude" door R. van de Linde. Uitgave De Lanteern, Utrecht.

In dit boek, bekroond met de Vlaamse romanprijs 1953, vertelt Van de Linde de geschiedenis van een molenaarszoontje, dat na de dood van zijn moeder als pleegkind op een boerderij wordt opgenomen. Hij groeit daar samen op met het dochtertje Geertrude en naarmate zij ouder worden, krijgt hun genegenheid tot elkaar een ander karakter. Totdat Johan beseft dat zijn bestemming elders ligt en zijn roeping voor het priesterschap hem de kracht geeft de genegenheid voor zijn pleegzuster en die van haar voor hem op de achtergrond te dringen. Het is een ongetwijfeld met nobele intenties geschreven boek, maar de toon ervan is nogal dramatisch, gezwollen dikwijls en dat geeft dit boek een enigszins opgeschroefd karakter.

KINDERBOEKEN

Blijf bij ons Astrid en Astrid houdt haar woord, door Sandivall Bergström. Uitg. West Friesland, Hoorn.

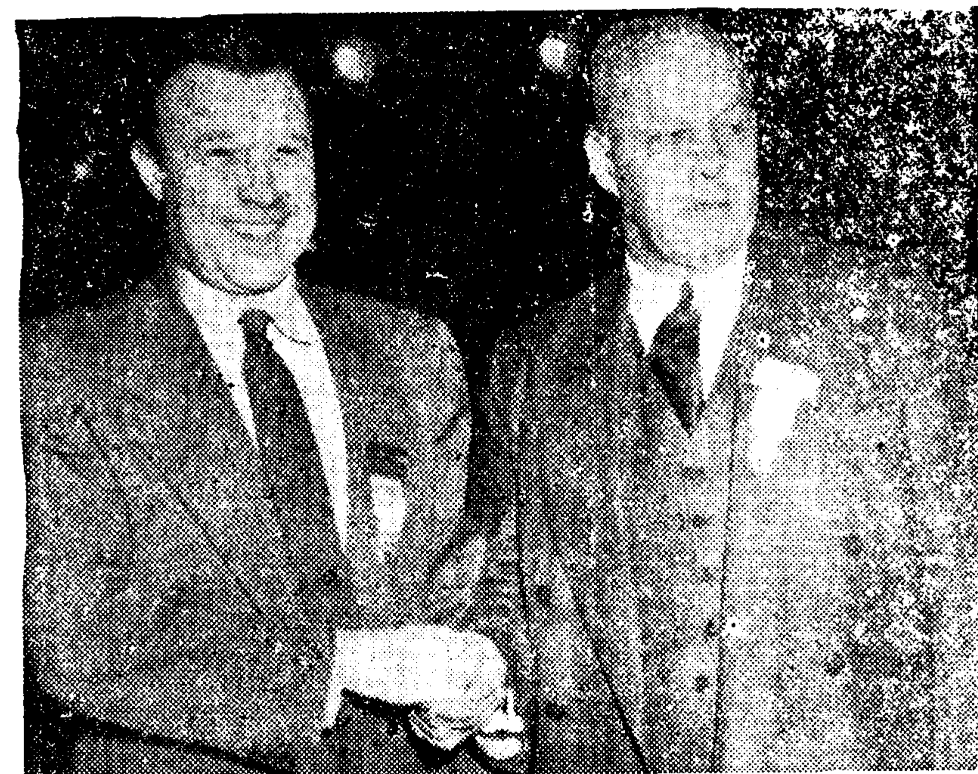
Een twaalfjarig vondelingetje redt door onwaarschijnlijk zwaar zwoegen een arm pachtersgezin van de ondergang terwijl ze later blijkt de kleindochter van de kasteelheer te zijn. Dit uit het Zweeds vertaalde kinderverhaal in twee delen, is beladen met een rijke mate dramatiek, waarbij aanduidingen van christendom en vreemd bijgeloof, op z'n Scandinavisch wonderlijk dooreen zijn gehaspeld. Wellicht verwarrend voor jonge lezers, die zich overigens wel zullen laten boeien door de beeldende uitbeelding van toestanden, die ver van hun levenssfeer staan.

JEUGD IN LAPLAND

Lasse Länta door Cor Bruijn. Uitg. Ploegsma, Amsterdam.

Met foto's uit Lapland en instructieve tekeningen o.a. van de landkaart, de plattegrond van een lappentent en van wolfs-sporen in de sneeuw, is dit verhaal uit het hoge noorden, dat de kop van Scandinavië is, verlevendigd, waarin Lasse, de 12-jarige zoon van de leider van een groep Berglappen de hoofdfiguur is. Het meetrekken met de rendierkudden, die 's zomers in het gebergte hun voedsel vinden en des winters afzakken naar de eindeloze sneeuwvlakten van het laagland, is een leven vol spanning en avontuur, waarin deze twaalfjarige zijn eigen taak en verantwoording heeft. De jeugd, die dit levendig, conscientieus geschreven verhaal leest, waarin het primitieve bestaan zich geheel naar de natuur richt, zal Lasse erom benijden. E.J.

Amerika's twee grote vakbonden definitief verenigd

George Meany (rechts) en Walter Reuther

Amerika's twee grote arbeidersorganisaties zijn kort geleden, na onderhandelingen die bijna drie jaar geduurd hebben, officieel een fusie aangegaan. In de Verenigde Staten bestaat nu één kolossale vakbond, die maar liefst bijna 16 miljoen leden telt. Deze bond omvat 141 grote onderafdelingen, en negentig procent van alle georganiseerde arbeiders in Amerika is er lid van (75 procent van de werkers in de Amerikaanse industrie is overigens nog steeds ongeorganiseerd). De nieuwe organisatie zal geleid worden door de 61-jarige George Meany, een voormalige loodgieter, die zich bijzonder beijverd heeft voor de zojuist tot stand gekomen fusie. In New York is de betreffende overeenkomst dezer dagen gesloten, en pres. Eisenhower heeft vanuit Gettysburg telefonisch van zijn instemming met de unificatie blijk gegeven.

Een scheuring die twintig jaar geleden plaats vond in wat toen Amerika's grootste vakbond was, is nu ongedaan gemaakt. In 1886 had de in Amsterdam geboren sigarenmaker Samuel Gompers de American Federation of Labour opgericht. Gompers werd de eerste voorzitter, en hij bleef deze post bekleden tot zijn dood in 1924, toen hij opgevolgd werd door William Green. Maar in 1935 maakte John L. Lewis, de voorzitter van de United Mine Workers, een der onderafdelingen, zich los van de A.F.L. en stichtte een nieuwe organisatie: het Congress of Industrial Organizations. Terwijl de A.F.L. verdeeld was in groepen van arbeiders die hetzelfde vak beoefenden, bestond de C.I.O. uit afdelingen die op verschillende industrieën betrekking hadden. De A.F.L. was „horizontaal", de C.I.O. „verticaal" georganiseerd. In de eerste organisatie vond men bonden van electriciëns, timmerlieden, schilders, etc., en in de tweede trof men b.v. de bond aan van arbeiders in de auto-industrie. De invoering van de lopende band, die een gelijkschakeling van de arbeiders in bepaalde bedrijven veroorzaakte, heeft o.m. tot de oprichting van de C.I.O. bijgedragen. Lewis is overigens zelf de C.I.O. ontrouw geworden, en zijn United Mine Workers staan momenteel buiten de nieuwe verenigde organisatie, evenals de beruchte Bond van Bootwerkers in New-York en andere havensteden aan de Oostkust der Ver. Staten.

In 1935 telde de A.F.L. nog slechts ruim 3,5 miljoen leden. Maar sindsdien is het aantal georganiseerde arbeiders — mede door Roosevelts New Deal — met grote sprongen toegenomen. Vóór de zojuist tot stand gekomen fusie waren niet minder dan 10 miljoen arbeiders lid van de A.F.L., verdeeld over 109 bonden. Maar de C.I.O. was eveneens uitgegroeid tot een machtige organisatie: bij de C.I.O. waren begin 1955 reeds 5.7 miljoen arbeiders, ondergebracht in 32 bonden, aangesloten.

Gedurende de laatste jaren waren de twee organisaties steeds meer naar elkaar toegegroeid, en de A.F.L. omvatte niet langer uitsluitend bonden van beoefenaars van eenzelfde vak. In 1952 overleed zowel de president van de A.F.L., William Green, als de voorzitter van de C.I.O., Philip Murray, die geen van beiden van een fusie hadden willen weten. Hun opvolgers, George Meany en Walter Reuther, begonnen echter al spoedig een gesprek over een mogelijke hereniging. Eerst kwamen zij overeen dat de onder hen ressorterende vakbonden elkaar geen leden meer afhandig zouden trachten te maken, en tenslotte volgde, na langdurige onderhandelingen, in februari 1955 een voorlopig akkoord over de voorwaarden van de fusie.

Nu zij zich vereend hebben hopen de arbeiders van de Verenigde Staten hun belangen beter te kunnen verdedigen dan tevoren. Zij hopen dat de nieuwe veel sterkere organisatie het Congres zal kunnen bewegen de Taft-Hartley Wet te herzien. Deze in 1947 — onder protest van Truman — tot stand gekomen wet heeft de arbeiders immers rechten ontnomen die zij in het tijdperk van de New Deal hadden verworven. De sympathie van de leiders van de A.F.L. en de C.I.O. lag meer aan de zijde van de Democraten dan aan die van de Republikeinen. Maar Meany heeft enkele maanden geleden nog gezegd dat zijn A.F.L. zich niet met enige politieke partij wilde verbinden: „I don't believe in a labour party", zo verklaarde hij letterlijk. Ook de nieuwe organisatie, waarvan Meany immers de voorzitter is, zal dus geen connecties met een der twee grote partijen onderhouden. Maar die partijen zullen extra voorzichtig moeten zijn in hun houding tegenover Meany's beweging, die immers bijna 16 miljoen kiezers omvat. In hoeverre de A.F.L.-C.I.O., zoals de organisatie nu officieel heet, indirecte invloed zal uitoefenen op de Amerikaanse verkiezingen van volgend jaar, zal spoedig blijken.

— Het Amerikaanse tijdschrift „Aero Digest" heeft een artikel gewijd aan een nieuwe Franse „bazooka", een soort geleid projectiel, dat door iedere infanterist kan worden gebruikt. Het tijdschrift legt er de nadruk op, dat het projectiel enig is in zijn soort, omdat het is uitgerust met een soort platte ring om de romp, die het in de vlucht steunt.

Nederl. minister verzoekt vrijwillige afstand van woonruimte

De praktijk heeft uitgewezen, dat de (Nederlandse) bevolking in het algemeen onvoldoende bereid is vrijwillig woongelegenheid ter beschikking te stellen. Aldus minister F. van Thiel in een causerie te Arnhem.

Bij voortduring dient de aandacht van het Nederlandse volk te worden gevestigd op de omvang van de woningnood en op de morele kwetsingen, welke daarvan een gevolg zijn. Men dient bereid te zijn, de medeburgers, die dringend woonruimte behoeven, te helpen door ruimte, welke kan worden afgestaan, vrijwillig ter beschikking te stellen. De overheid is bereid hierbij de hulpzame hand te bieden. Dit geschiedt reeds door een tegemoetkoming in de kosten, verbonden aan woningsplitsing.

De minister herinnerde aan een regeling waarbij de overheid bijdraagt in de kosten, welke voortvloeien uit het vrijwillig ter beschikking stellen van woonruimte, door deze voor samenwoning geschikt te maken. In dit verband is te denken aan het maken van een afzonderlijk toilet voor elk gezin, misschien ook aan een eigen ingang.

Ieder, die woonruimte vrij maakt voor een ander, kan ook een bijdrage krijgen in de verhuiskosten.

Oostelijk Flevo-land staat op papier

De dienst der Zuiderzeewerken heeft oostelijk Flevoland op papier gezet. Deze 54.200 ha grote polder, die thans nog onder water staat, zal woon- en werkruimte kunnen bieden aan ongeveer 30.000 inwoners, verspreid over boerderijen, de hoofdstad Lelystad en tien dorpen. Lelystad zelf zal 3.700 hectare omvatten zonder dorpen binnen de gemeentegrenzen. Het midden-noord-oosten van de polder zal met vier dorpen, waarvan één als gemeentekern, met 24.100 hectare een gemeente vormen. Oostelijk van Lelystad zal een gemeente liggen van 12.800 hectare met drie dorpen met het middelste als kern. De drie zuidelijke dorpen zullen min of meer georiënteerd op Harderwijk via de Knardijk, een 13.400 hectare omvattende gemeente vormen.

Van de totale bodemoppervlakte zal na aftrek van gronden voor wegen, waterwegen, dorpen, spoorwegen en bos 45.650 hectare landbouwgrond overblijven.

Uitslagen Engelse league

Londen. — De uitslagen van de Engelse league luiden:
Arsenal — Bolton Wanderers 3—1; Aston Villa — Huddersfield Town 3—0; Burnley — New Castle United 3—1; Charlton — Tottenham 1—2; Luton Town — Everton 2—2; Manchester United — Manchester City 2—1; Portsmouth — Chelsea 4—4; Preston North — West Bromwich 2—2; Sunderland — Blackpool 0—0; Wolverhampton — Cardiff City 0—2.

Wedstrijden in Nederland afgelast

Amsterdam. — Alle voetbalwedstrijden in Nederland waren afgelast wegens het slechte weer.

ERIC DE NOORMAN: De gebroken pijl

11 Eric haalt de schouders op. „Ach", zegt hij en hij doet zijn best zijn stem zo luchtig mogelijk te laten klinken. „Men hoort zo hier en daar wel eens wat!"
De verwarring van zijn gastheer is hem niet ontgaan. Het is duidelijk, dat de pachter zich niet op zijn gemak voelt. Doch Eric wacht er zich wel voor de man door een al te haastige beschuldiging de gelegenheid te geven, zich met een handige uitvlucht te redden. De Noorman heeft immers geen enkel bewijs. Nee, wanneer hij meer te weten wil komen, zal hij op een langzame en omzichtige manier te werk moeten gaan.

„En bovendien", vervolgt hij, „iedere pachter heeft wel eens moeilijkheden met het innen van zijn schattingen. Doch vertel mij eens, Heer Agir, hoe staat het met de jacht in deze streken? Ik zag daarnet hoe ge een fraaie koppel patrijzen had buitgemaakt."

Agir is zichtbaar opgelucht, dat het gesprek een andere wending genomen heeft.

„De wildstand in dit gebied laat niets te wensen over!" antwoordde Agir gretig. „Een week geleden legde ik op één middag nog drie herten neer!"

De beide mannen beginnen een gesprek over de jacht en Agir schijnt zijn angst helemaal vergeten te zijn, tot Eric plotseling vraagt: „En wat voor pijlen gebruikt ge?"

Sprakeloos wijkt Agir terug en weer verschijnt voor zijn eigen het beeld, dat hem sinds vanmorgen overal achtervolgt: het beeld van de arme Jelf, liggend tussen de struiken met een afgebroken pijl tussen de schouderbladen! En weer hamert die naam in zijn hoofd. „Heric! Heric kan het gedaan hebben!"

Ook op ARUBA wordt „The Quiet One" vertoond

Met commentaar van Dr. Braat

Oranjestad. — Morgenavond om 18 uur wordt in de „St Franciscus Club", Kloosterweg 12 te Oranjestad, de film „The Quiet One" vertoond. Deze voorstelling wordt gehouden onder auspiciën van de Kring Aruba van de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg in samenwerking met de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Aruba.

Wellicht ten overvoelde zij nog medegedeeld, dat deze film het probleem van de jeugdzorg behandelt en dat zij in Europa een enorme belangstelling genoot. Het heeft dan ook aanmerkelijke moeite gekost deze film voor vertoning hier te krijgen, terwijl, gezien de belangstelling elders, slechts één voorstelling mogelijk zal zijn.

De inhoud van deze film dient van groot belang te worden geacht voor eenieder, die in enigerlei verband staat tot het jeugdzorg-werk, zoals leerkrachten, medici, juristen, geestelijkheid, politie, e.d. Tenslotte zij nog vermeld, dat de film van deskundig commentaar zal worden voorzien door de psychiater en neuroloog, dr J. P. Braat.

Vermiste man gevonden

Oranjestad. — Op Nieuwjaarsdag is het stoffelijk overschot gevonden van de sedert 27 december vermiste 48-jarige M.J., niet ver van zijn woonplaats aan de Citroenstraat. De ongelukkige leed aan vallende ziekte.

Receptie bij Gezaghebber

Oranjestad. — Op Nieuwjaarsmorgen was er een receptie ten huize van de Gezaghebber, waar de vele gasten werden ontvangen door de heer en mevr. L. C. Kwartsz. Als gewoonlijk was het er zeer geanimeerd en er waren weinig vertegenwoordigers uit de verscheidene kringen op ons eiland, die van deze gelegenheid geen gebruik maakten de heer en mevr. Kwartsz hun beste wensen voor het komende jaar te brengen.

Ook in Suriname muskietenplaag

De klacht is dezer dagen algemeen, dat men last heeft van muskieten. Aldus het Surinaamse dagblad „De Tijd".

Er is haast geen plek meer in Paramaribo waar het gedurende de nachtelijke uren muskietenvrij is. De zwermen zijn zo groot, dat men deze kleine, venijnige beesten nergens buiten kan houden.

Zij dringen door tot onder de klamboes, in de klerenkasten en in de kamers, die gescreened zijn.

Sinds jaren, geloven wij, heeft de hoofdstad niet zoveel last gehad van muskieten. De besproeiing der woningen schijnt weinig of niets te helpen en de bevolking vraagt zich terecht af, wat daarom gedaan moet worden.

Wij hebben ons daarom gewend tot dr Edwin van der Kuyp, onze muskieten-expert bij uitnemendheid, om een verklaring voor dit euvel.

Dr Van der Kuyp gaf volmondig toe, dat Paramaribo momenteel overlast heeft van muskieten. Hij wees er echter op, dat de toestand in vroegere jaren veel erger was, doch dat de bevolking a.h.w. verwend is geraakt. Nu er opeens een invasie is, valt dit zo sterk op en krijgt men de klachten.

De doctor weet dit voornamelijk aan de klimaat of liever gezegd de seizoenwisseling.

Paramaribo is omringd door zwampen, vooral aan de Noordzijde tot de kust. Dit zijn de grote broedplaatsen van de muskieten, die gedurende de lange droogte alle kans gehad hebben om rustig enorme hoeveelheden eitjes te leggen; de larven hebben eveneens alle kans gehad om zich te ontwikkelen tot muskieten.

Een nadeel is daarbij geweest, dat de grootste vijanden van de muskieten zoals glazenmakers, die een langere broedtijd hebben, juist niet klaar gekomen zijn met hun vermenigvuldiging.

Zolang deze andere insecten er niet in voldoende getale zijn, zal de muskietenplaag aanhouden. De natuur moet haar beloop hebben en eerst als de verhouding tussen de insecten in evenwicht is, kunnen wij hopen op een vermindering van de plaag.

De mens staat vrijwel machteloos hiertegenover, aldus dr Van der Kuyp. Beschikten wij over voldoende middelen, dan zouden ettelijke vliegtuigen kunnen worden uitgerust om de zwampen te besproeien met muskietendodend vergif. En zelfs dan zouden de resultaten twijfelachtig zijn.

Ook een algemene campagne van de bevolking om de eigen woningen voortdurend te bespuiten, zou weinig resultaat hebben, omdat de muskieten spoedig resistent worden tegen de middelen, die wij gebruiken en in feite reeds in grote mate resistent zijn. Zij die DDT of flit of wat dan ook gebruiken, zullen merken, dat men niet gauw bevrijd is van de muskieten na de bespuiting.

Vooral in de randgedeelten van Paramaribo heeft men de meeste last en naargelang men het centrum nadert en de drogere wijken als Zorg en Hoop neemt de plaag af.

Wij staan machteloos, aldus was de conclusie van dr Van der Kuyp.

De enige raad, die gegeven kan worden aan de bevolking, is daarom om zich zo goed mogelijk te beschermen middels het screenen der woningen en het slapen onder klamboes, terwijl op de koop toe bespuitingsmiddelen kunnen worden gebruikt voor een tijdelijke verlichting.

Critiek op de pers

De pers is doorgaans HET middel om critiek te oefenen. Aldus schrijft het Surinaamse dagblad „De Tijd". Een pers welke geen critiek oefent, is moeilijk denkbaar, al kan men natuurlijk individuele kranten hebben, die zich geheel onthouden van critiek en zich slechts bepalen tot het geven van nieuws en voorlichting.

De pers wordt evenwel zelf ook veel aan critiek onderworpen.

Er zijn landen, waar de journalisten in een bond verenigd zijn of een stilzwijgende afspraak hebben om onderling geen critiek op elkaars werk te leveren. In Engeland bijvoorbeeld heeft lange tijd zulk een situatie bestaan tot de laatste tijd er ook journalisten naar voren zijn gekomen (Randolph Churchill, zoon van de oud-Premier is wel een der belangrijkste), die in verschillende artikelen het werk van hun collega's onder de loupe hebben genomen. Hoewel dergelijke penneprikken voor bepaalde bladen natuurlijk minder prettig zijn geweest, hebben verschillende redacteuren toch de waarde daarvan moeten erkennen.

Wie langs de weg timmert, heeft veel bekijks en de pers, die zulks dagelijks doet, kan vanzelfsprekend niet vrijuit gaan.

In Suriname is de situatie zo, dat de pers onderling voortdurend strijd voert en de critiek op collega's lang niet mals is. Onze kleine gemeenschap en het feit, dat er redacteuren zijn die actief in de politiek gewikkeld zijn, werken hieraan mede.

Men kan moeilijk verwachten, waar er redacteuren zijn, die in partijverband daden verrichten, welke van invloed zijn op het beleid van het land, zij niet „onder schot" genomen zullen worden door hun collega's journalisten. En omgekeerd kan men niet verwachten, dat de betrokken journalisten-politici de critiek op hen onbeantwoord zullen laten.

Het is in Suriname reeds vele jaren zo geweest en de situatie zal vooreerst wel niet veranderen. **Surinaamse krantenlezers aanvaarden de critiek, die de journalisten onderling leveren, als iets vanzelfsprekends en tonen hiervoor begrip.**

Anders is het evenwel gesteld met de buitenlanders en vooral de Hollanders, die in eigen land geheel verschillende omstandigheden hebben gekend en vaak ook zich niet interesseren voor de interne politiek van Suriname. Deze buitenlanders schudden vaak het hoofd, wanneer zij dag-in dag-uit artikelen onder ogen krijgen, waarin de Surinaamse journalisten elkaar becritiseren. Soms zelfs laten zij zich smalend uit over dit geschrijf.

Nu kan zeker niet ontkend worden, dat de Surinaamse journailsten, die vlak bij het vuur van de strijd staan, zich in hun critiek wel eens te ver laten gaan en te persoonlijk worden. Er worden soms dingen geschreven, die — nuchter bezien — niet door de beugel kunnen.

Over het geheel genomen echter kan men niet zeggen, dat de onderlinge strijd meer kwaad dan goed doet. Wij voor ons geloven, dat deze er moet zijn, gezien vooral de politieke aspecten, die de strijd vaak heeft. Men helpt hierdoor de Surinaamse politiek vormen en dit komt uiteindelijk het beleid van het land ten goede.

Iets anders is de verschijning van gelegenheidskrantjes, die men vooral tijdens verkiezingscampagnes ziet en waarin vaak dingen staan, die voor het geheel meer kwaad doen dan goed.

De redacteuren van dergelijke gelegenheidsbladen hebben meestal niets te verliezen en laten zich daarom verleiden tot volkomen onverantwoordelijk geschrijf.

Hoewel een journalistenvereniging misschien de onderlinge strijd in felheid zou doen afnemen en hoewel de plaatslijke pers in haar geheel misschien aan gezag zou winnen, indien de redacteuren zich allen onthouden van de partijpolitiek, zal niettemin de onderlinge critiek blijven bestaan. Dit is een feit, waar niets aan te veranderen valt en waarmede ook de buitenlanders zich zullen moeten verzoenen.

Guadeloupe en het tourisme

Guadeloupe. — Te Rocroy, een zeebadplaats op 5 1/2 mijl afstand van Basse Terre zijn er nieuwe toeristen faciliteiten gekomen. Rocroy is een strand met veel zand van ongeveer 500 meter lengte, met een asfaltweg. Het heeft ook goede ligplaatsen voor plezier-vaartuigen en jachten.

Er is een hotel-restaurant gebouwd. Het heeft een bar en een dansvloer, een terras voor bal 's avonds, twaalf hutten (bungalows), elk met douche. Op een heuvel is er ook een luxeus ingerichte bungalow met een hal, badkamer, slaapkamer en terras.

Huisvrouw, wees verstandig! Take it easy met een EASY wasmachine.

een = elga = adv.

Schoonmaak bij Lockheed

Schoonmaak bij de Lockheed-fabrieken. Het reinigen van de bijna 12 m. hoge staartvlakken van sommige vliegtuigen is een immens karwei.

Extra uitkering aan landsdienaren weer in het midden der Surinaamse belangstelling

Paramaribo. — De zogenaamde 13de maand doet weer opgeld. Dit is een jaarlijks terugkerende politieke populairiteits stunt voor de politici. Wederom hebben diverse organisaties van landsdienaren de regering genaderd met het verzoek het daarheen te willen leiden dat aan de landsdienaren een extra uitkering wordt gedaan in verband met de grote nood welke onder hen heerst. Onder andere worden de verzoeken gemotiveerd met erop te wijzen dat de salarisherziening nog steeds zijn beslag niet heeft gekregen, de kosten van levensonderhoud gestegen zijn enz.

Het is elk jaar gedurende de laatste jaren tegen het eind van het jaar hetzelfde spel. De meeste politici durven niet om niet mee te spelen. Het zou hen hun populariteit kosten. De regering durft zich veelal ook niet afzijdig houden. De vorige regering weigerde een jaar een uitkering te geven, de Staten namen een motie aan waarin werd aangedrongen op een uitkering, de regering krabbelde terug en gaf de uitkering.

De huidige regering schijnt niet van zins te zijn een uitkering toe te staan. De minister van sociale zaken, P. Kolader, deelde aan de Bond van Handarbeiders die een verzoek hadden ingediend, mee dat er geen 13de maand of enige extra uitkering gegeven zou worden. De premier, dr. J. Ferrier, verklaarde tegenover de verslaggever van de AVROS dat gezien de financiële positie een uitkering niet tot de mogelijkheden behoorde.

Niettemin heeft de oppositie besloten in de Staten een motie in te dienen om te vragen dat een extra uitkering gegeven wordt.

Latere berichten melden dat de Staten met algemene stemmen de motie van de oppositie aannamen een extra uitkering van Sf. 200 verzoekend voor landsdienaren met een maximum van Sf. 7.200 's jaars en voor losse arbeiders en tewerkgestelden bij de werkverschaffing 2 weken loon.

De woordvoerder van de fractie der regeringspartij (Eenheidsfront), C. Biswamitre, zei dat ook het EF zich bewust is van de nood. Hij wees erop dat de middelen Sf. 1 miljoen meer zouden opbrengen dan de aanvankelijke raming.

(Een extra uitkering als bedoeld zou ruim 8 ton kosten, 2 maal zoveel als het aanvankelijk geraamde begrotings tekort.)

Premiere Ferrier zei dat de regering zich nog ernstig zou beraden.

Afschaffing van klassen op Nederl. begraafplaatsen?

De nationale raad voor het onderlinge uitvaartwezen — waarin vertegenwoordigd het Centraal genootschap van verenigingen voor uitvaartverzorging, de Nederlandse bond van begrafenisverenigingen en de Federatie van onderlinge begrafenisverenigingen van en voor katholieken in Nederland — heeft zich tot de gemeenteraden gewend met het verzoek, maatregelen te nemen, die kunnen leiden tot de afschaffing van het klassenstelsel op de algemene begraafplaatsen. De nationale raad meent, dat dit stelsel niet meer past in de huidige democratische opvatting van gelijkheid van mensen in hun menselijke waardigheid. Bovendien voert de raad nog een aantal practische gronden aan om tot opheffing van de klassen over te gaan.

Hij meent, dat afschaffing van de klassen ook zal leiden tot verbetering van de schoonheid en sfeer op de begraafplaatsen.

NNGPM gaat in Nw. Guinea olie-winning uitbreiden

's-Gravenhage. — Bij de Tweede Kamer der Staten Generaal is een wetsontwerp ingediend tot machtiging van het sluiten van een nieuwe overeenkomst met de Nederlandse Nieuw Guinea Petroleum Maatschappij voor de tijd van 75 jaar. In de Memorie van Toelichting wordt o.a. gezegd dat in de periode van 1 januari 1936 tot en met 31 december 1954 de N.N.G.P.M. in Nieuw Guinea in totaal heeft geïnvesteerd Nf. 361.785.000. De brutoontvangsten beliepen Nf. 70.384.000, zodat — aldus de memorie — de exploitatie tot dusverre in alle opzichten teleurstellend was.

"Het moet dan ook verblijdend stemmen dat de NNGPM ondanks de ondervonden tegenslagen niet alleen haar bedrijf wil voortzetten doch tevens de wens te kennen heeft gegeven aan het arbeidsveld een aanzienlijke uitbreiding te geven tot een totale oppervlakte van 17 1/2 miljoen HA. De inwilliging van dit verzoek zal betekenen dat met uitzondering van het bergland practisch geheel het grondgebied van Nieuw Guinea wat de oliemijnbouw aangaat in handen wordt gegeven van een concern. De combinatie, die achter de NNGPM staat biedt alle waarborgen dat de exploratie en eventueel de exploitatie krachtig zal worden aangevat".

Aan vastrecht ontvangt het Nieuw Guinees gouvernement jaarlijks onder het nieuwe contract Nf. 1.002.000 en op basis van de productie en de thans geldende olieprijzen mag aan accijns verwacht worden in 1956 6% van circa Nf. 15.000.000 of rond Nf. 900.000.

De 17-jarige John Fallone uit Vandergrift in Pennsylvania, die de ouders en oom van een 15-jarig meisje, waarop hij verliefd is, heeft vermoord, is bezweken aan verwondingen, die hij had opgelopen, toen de politie hem achterna zat in de bossen waarheen hij was gevlucht. Fallone had ook zijn beminde verwond; haar toestand is ernstig.

Nederl. emigrant in New-Jersey doodgeschoten

Een Nederlandse emigrant, de 23-jarige H. J. S. is door de politie van Paterson in New-Jersey neergeschoten, omdat hij gevlucht was, nadat hij een politieauto belet had verder te rijden. Hij werd door een kogel tussen de schouderbladen dodelijk getroffen. S., die in Paterson het beroep van huisschilder uitoefende, was uit Amersfoort afkomstig. Hij emigreerde zes maanden geleden naar de Verenigde Staten.

De plaatselijke politie bestempelde het gebeurde als een „ongeluk"; de officier van justitie, Fusco laat een onderzoek instellen naar „de mogelijke aanwezigheid van misdadige intentie" bij dit droevig voorval.

Te koop aangeboden
wegens overcompleet
Kamerscherm
Te bevragen:
TROPENWEELDE

„ROZENOORD"
Ruime sortering in:
Modern Aardewerk, Kunstmesten, Bloemzaden.
Rondweg 49, Dakota, tel. 1637

Nieuw industrialisatie-programma in Puerto Rico

Puerto Rico. — Vijf nieuwe fabrieken hebben in november hun bedrijf aangevangen krachtens het industrialisatie-programma, naar blijkt uit voorlopige cijfers over die maand. Gedurende dit belastingjaar, november inbegrepen, hebben 46 firma's van het vasteland, tegenover 32 gedurende eenzelfde periode het vorige jaar, onderhandelingen geopend. In november werden dertien nieuwe fabrieken opgericht, met een totaal van 26 tot nu toe dit jaar, tegenover 17 verleden jaar. Dit belastingjaar hebben 22 inheemse firma's onderhandelingen geopend om nieuwe bedrijven te vestigen, tegenover zes over éénzelfde periode verleden jaar, en er werden vijf opgericht tegenover drie het vorige jaar. Zes inheemse industriën hebben hun bedrijven aangevangen gedurende dit belastingjaar tot eind november, en het vorige jaar ook 6. (Dorvillier Nieuwsbulletin).

Portorikeinen naar vasteland

Puerto Rico. — Dit jaar hebben in totaal 10.876 Portorikeinse landarbeiders emplooi gevonden in landbouwbedrijven van het vasteland, het meerendeel in New Yersey, New York en Pennsylvania, op arbeidscontracten die goedgekeurd waren door het departement van Arbeid van Puerto Rico. Naar schatting zijn er nog 2300 arbeiders naar de landbouwbedrijven in de Verenigde Staten vertrokken als losse arbeiders. De afdeling betalings administratie van het Bureau voor Economische Zaken en Statistiek van de Raad voor Planning heeft geschat dat deze arbeiders $ 6.800.000 naar hun gezinnen in Puerto Rico hebben overgemaakt gedurende het dienstjaar 1954-55, tegenover $ 9.000.000 het voorgaande jaar toen 14.000 man als contract-arbeiders Noordwaarts trokken, en ongeveer 5.000 op eigen risico naar de landbouwbedrijven in het Noord Oosten trokken. (Dorvillier Nieuwsbulletin).

200 kinderen kregen brandwonden door vuurwerk

Colombo. — In de ziekenhuizen op Ceylon zijn op eerste Kerstdag 200 kinderen behandeld voor ernstige brandwonden die zij opgelopen hadden bij het afsteken van vuurwerk.

Tussen neus en lippen

Geeuw

Boer Jim Langford uit Wellington (Engeland) geeuwde zo formidaal, dat hij de eerstvolgende weken maar één oog dicht zal kunnen doen. Langford had een dag hard werken achter de rug en er welde een onweersiaanbare slaap in hem op, die zich uitte in een reusachtige geeuw. Op dat moment voelde Langford echter iets knappen en hij bemerkte, dat hij zijn linkeroog niet meer kon sluiten. Doktoren verklaarden, dat hij door zijn mond te wijd te openen een zenuw geforceerd had, waardoor hij de komende zes weken slechts met een oog dicht zal kunnen slapen.

Geslaagde proef..

De eigenaars van een bar op Times Square hebben van de stad New York een schadevergoeding van 290.000 dollar geëist, omdat een inspecteur van de brandweer per ongeluk de bar in brand had gestoken. Vlammen schoten gretig door de „Silver Dollar Bar" nadat brandinspecteur Henry Gartland een brandende lucifer aan enige raamversieringen had gehouden om te zien of ze brandvrij waren. En dat waren ze niet....

Wilskracht

In Milaan is een tentoonstelling geopend van schilderijen, die gemaakt zijn door een 14-jarige jongen, Bruno Carati, die zowel aan armen als benen verlamd is. De blonde Bruno is verleden jaar een verbeten strijd tegen zijn invaliditeit begonnen door met een penseel tussen de lippen geklemd te gaan schilderen. Het resultaat waren landschappen, die volgens deskundigen „van een uitzonderlijk talent" getuigden voor een jongen van die leeftijd, ook al zou die normaal zijn [...]den hebben [...] en gebruiken. On[...]s werden tijdens een televisieuitzending de werken van Bruno bij opbod verkocht. Een enthousiast publiek had binnen weinige minuten alle aanwezige werken tegen goede prijzen gekocht en Bruno verklaarde later, dat hij zijn doeken wilde verkopen om genoeg geld bij elkaar te krijgen voor een kostbare operatie, die zijn arme ouders onmogelijk kunnen betalen, maar die hem wellicht zal genezen. „Als ik ooit beter wordt, dan blijf ik schilderen. En ik hoop, dat mijn werk erop vooruit zal gaan, wanneer ik mijn handen kan gebruiken, aldus de gelukkige Bruno.

2e mijnheer stilte

Toen de Franse resident-generaal, André Dubois, nog de functie van prefect van politie in Parijs vervulde, had men hem de bijnaam van „meneer stilte" gegeven. Hij verbood namelijk getoeter in de straten van Europa's lawaaïgste stad. Dezer dagen nam het hoofd van politie van Casablanca de [...]pen op en sedertdien is het ook in zijn stad verboden te toeteren.

Fout

Een zekere Raymond Patel uit La Ferte Mac in Normandië vertelde onlangs in een café vol trots dat hij een konijn had gevangen door het dier met zijn auto aan te rijden. Dit kwam de politie ter ore. De rechtbank van Alencon heeft Patel nu veroordeeld tot 12.000 frank boete „wegens jagen met verboden middelen" en de inbeslagneming van het verboden jachttuig, Patels auto geëist.

Luchtdeur

In Cincinnati (V. S.) is een [...] geopend, waar een „luchtgordijn" de plaats inneemt van de gewone winkeldeur — een Zwitserse vinding. Een luchtstroom bij de ingang van de winkel zorgt voor een onzichtbare „muur", die zo perfect werkt dat de warmte binnen en de insecten buiten gehouden worden.

— W E S T - E N D —

DINSDAG 7 en 9 P.M. — Op algemeen verzoek. De ontroerende realisatie van de fel bewogen en diep menselijk novelle van Maria D. Fernandez.

„GRITO DE LIBERTAD" (SINHA MOCA)

ANSELMO DUARTE - ELAINE LAGE. Een sterk drama uit de tijd van de afschaffing der slavernij in Brazilië. Een grootse prestatie van de Braziliaanse filmkunst. In Portugees met Spaanse teksten.

ƒ 1.50 - ƒ 0.90. Kinderen geen toegang

MORGEN 7 en 9 P.M. „A PERILOUS JOURNEY"

The **best** *Whisky is from Scotland - The* **best** *from Scotland is*

VAT 69!

VAT 69

WM. SANDERSON & SON LTD. QUALITY ST, LEITH London Office: BATH HOUSE, PICCADILLY, W.1

DISTRIBUTED BY: S. E. L. MADURO & SONS

Langs deze weg betuigen wij onze dank en waardering voor het medeleven dat wij mochten ondervinden bij het overlijden van onze vader, broer, schoonvader, zwager, oom en neef

MONTI MADURO

Namens alle familieleden
De Heer en Mevrouw Henry Da Costa Gomez

S.V.P. geen rouwbezoek

LANDSLOTERIJ.

De Landsloterij vraagt offertes voor een ten behoeve van haar kantoor aan te kopen pand in de omgeving van de Breedestraat (Otrabanda).

Aanbiedingen met volledige inlichtingen en prijsopgave te richten aan de Secretaris van de Raad van Toezicht en Advies inzake de Landsloterij, p/a Gouvernements-Secretarie vóór de 31ste Januari 1956.

Willemstad, 3 Januari 1956.

De Raad van Toezicht en Advies inzake de Landsloterij,

A. D. JONCKHEER
Voorzitter.

H. L. BRAAM
Secretaris.

VELE GEWAARDEERDE ARTIKELEN VAN BLIJVENDE WAARDE

- * BRAUN electrische scheerapparaten
- * HOLLAND ELECTRO stofzuigers
- * DORMEYER mixers en broodroosters
- * ROWENTA strijkijzers
- * INDOLA fans
- * GRAL kristal
- * BAVARIA porcelein
- * VOIGTLANDER camera's
- * ROLLOP reflex camera's
- * KINDERMANN vergrotingsapparaten
- * DONKERE KAMER artikelen

en last but not least

- * MIRACORD Hi-Fi pickup iets aparts voor muziekliefhebbers.

Doet Uw keuze uit onze geweldige sortering

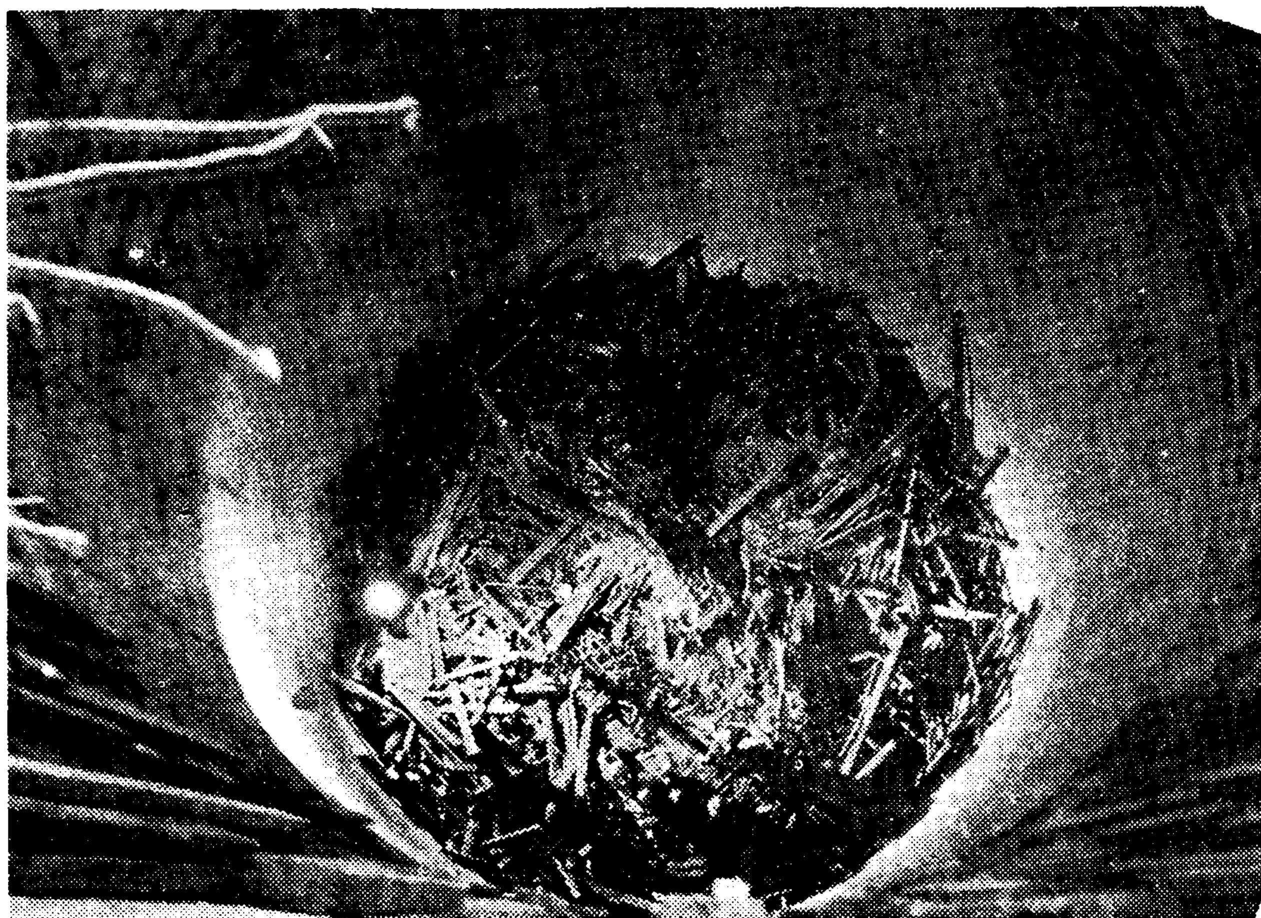
METROPOLIS
Heerenstraat
Tel. 11916-12456

Schenkingen van Kaiser Bauxiet Mij.

Jamaica. — De Kaiser Bauxiet Maatschappij heeft £ 40.000 ($ 192.000) geschonken voor onderwijs te Jamaica. Het bedrag is verdeeld in £ 15.[...] ($ 72.000) voor de Universiteit van Jamaica en £ 25.000 ($ 120.000) voor een middelbaar têchnische school.

Het doel van de schenkingen is het bevorderen van faciliteiten voor cursussen, opleidende tot werktuigkundige en als hulp aan de huidige plannen van de overheid om het technisch onderwijs te verbeteren.

Er is nog geen datum vastgesteld voor uitvoering van het programma maar de overheid heeft zijn voornemen bekend gemaakt om te Kingston een middelbaar technische school te openen en verder vier technische scholen daar te lande. (Trinidad Guardian).

De in aanbouw zijnde 34 meter hoge granuleertoren op het Stikstofbindingsbedrijf van de Staatsmijn te Geleen (Limburg), waarvan de vloer naar beneden stortte, waarop elf arbeiders met betonwerkzaamheden bezig waren. Zoals bekend, werden acht arbeiders door de val gedood, terwijl er drie zwaar gewond werden.

Uitgebroken gevangene zendt Kerstgeschenken aan zijn kinderen

Wrayebury. — De 7-jarige Peter Hinds en zijn zusje Susan van 4 hebben met Kerstmis ieder een speeldoos gekregen van vader, die zich voor de politie schuil houdt. Peter kreeg een speeldoos met het lied „Stille nacht, heilige nacht". Susans speeldoos laat het deuntje „Jingle Bells" horen

Alfred Hinds, heeft de geschenken en een Kerstkaart enkele dagen geleden naar zijn vrouw Lila gestuur. Hinds werd in 1953 voor 12 jaar naar de gevangenis gezonden wegens medeplichtigheid aan een inbraak in Londen. Hij brak in November uit en heeft in brieven aan de Britse regering, leden van het Parlement en dagbladen verklaard onschuldig te zijn.

„Het is heerlijk te weten, dat Alfred, die het toch al zo moeilijk heeft, nog aan ons heeft gedacht", zo luidde mevrouw Hinds commentaar.

Bij Enbeck in Neder-Saksen wordt de eerste "etage-brug" in Europa gebouwd. Het lange-afstandsverkeer van Noord-Duitsland via Hannover en Kassel naar Zuid-Duitsland gaat over de bovenste brug, terwijl het plaatselijke verkeer van de benedenbrug gebruik zal kunnen maken.

De Franse verkiezingen

Verrassend resultaat voor Poujadisten

Parijs. — De nog niet volledige uitslagen van de verkiezingen in Frankrijk geven het volgende beeld: Communisten 130 zetels; Socialisten 85 zetels; Radicaal gezinden 5 zetels; Orthodox-radicalen 43 zetels; Afgescheiden Radicalen 10 zetels; Volksrepublikeinen 63 zetels; Conservatieven 88 zetels; Sociaalrepublikeinen 12 zetels; Poujadisten 44 zetels; uiterst rechts 2 zetels.

Hoewel er zich dus geen „aardverschuiving" heeft voorgedaan, valt te constateren, dat uiterst links — de communisten — en uiterst rechts — de nieuwe partij van de Poujadisten die voornamelijk ageert tegen het franse belastingstelsel — aanmerkelijke winst behaalden. Deze winst gaat ten koste van de gesplitste partij van De Gaulle, die praktisch van het toneel is verdwenen. Mendès France ligt ongeveer 30 zetels achter bij zijn belangrijkste tegenstander, premier Fauré. Poujade zal niet in de Assemblee verschijnen, omdat hij niet candidaat was gesteld.

Volgens Reuters correspondent te Parijs is het grote aantal zetels — 44 — dat de partij van Poujade wist te veroveren in de verkiezingen van gisteren, een grote verrassing, temeer omdat wat hij eigenlijk niet wil niet meer en niet minder is dan „het opruimen van de gehele bende politici".

De positie van Fauré acht Reuters correspondent niet verzwakt, evenmin als die van de socialisten.

Mendès France zal, zo hij tot premier zou worden benoemd, zeker niet in staat zijn een regering te vormen zonder tot samenwerking te komen met een groep van zijn tegenstanders.

Weekstaat Nederlandsche Bank

Biljettencirculatie gestegen tot bijna f 4 miljard

Goudvoorraad dit jaar vermeerderd met f 261 miljoen

(Van een correspondent in Nederland)

De laatste verkorte balans van de Nederlandsche Bank in 1955, opgemaakt per 27 december, draagt — zoals te verwachten was — duidelijk de kentekenen van de grote geldbehoeften [illegible] de jaarwisseling. De bankbiljettencirculatie is met het formidabele bedrag van f 154 miljoen gestegen tot een nieuw hoogtepunt van f 3.954,8 miljoen (aan het einde van het vorige jaar f 3.[illegible]79,3 milj.).

Het ligt voor de hand, dat de handelsbanken — die, op deze ontwikkeling vooruitlopende, de laatste weken een zeer groot tegoed bij de centrale bank aanhielden — in eerste instantie in de grote geldbehoefte hebben voorzien. Zij zagen haar tegoed met f 143 milj. dalen tot f 462 milj. Dit laatste saldo ligt naar schatting ca. f [illegible] milj. beneden het verplichte bedrag [illegible] de banken bij de Nederlandsche Bank dienen aan te houden. Het valt voorts te verwachten, dat nog voor het nieuwe jaar een verder beroep op de banken zal worden gedaan, doch na 1 januari zal er wel weer spoedig geld naar de kassen terugvloeien.

Op de geldmarkt heeft deze ontwikkeling geleid tot een sterke verkrapping. Reeds op donderdag 22 december moest rente van daggeld worden verhoogd tot ¾ procent en op 28 dec. kon dit percentage, wegens de toenemende schaarste, op 1 procent worden gebracht. Voorts hebben de banken hun toevlucht moeten nemen tot het opnemen van de vrij dure voorschotten bij de Nederlandsche Bank. Deze post steeg met f 21 milj. tot f 51 milj.

Enigszins buiten verwachting is het saldo van 's Rijks Schatkist met ƒ 11 milj. gestegen tot 32 milj. Het Rijk heeft in de afgelopen dagen nog een betaling aan de gemeenten moeten doen van ca. ƒ 30 milj. Klaarblijkelijk zijn de belastingbetalingen, die nog in het oude jaar gedaan zijn de directe oorzaak van de stijging van 's Rijks tegoed.

Ook in de [illegible] volle week van het oude jaar heeft [illegible] centrale bank haar goudvoorraad vermeerderd en wel met f 33 milj. tot f 3.275 milj. Aan het einde van 1954 bedroeg de goudvoorraad f 3.014 milj. In een jaar is er dus voor f 261 milj. aan goud bijgekomen, waarvan het [illegible] grote gedeelte in het laatste kwartaal.

Dit is grotendeels een gevolg geweest van de omzetting van convertibele valuta in het edele metaal. De netto deviezenreserve daalde dit jaar n.l. met f 21[illegible] milj. tot f 1.410 milj. per 27 dec. [illegible] zijn goud en deviezen tezamen [illegible] in de loop van het jaar met f 49 milj. gest[illegible] tot f 4.686 milj thans.

(in f 1000)

	19/12	27/12
Activa		
Wiss. in disc.	—	—
Wiss. gekocht	—	—
Schatkistpap. w. g. overn. Markenw.	322.300	322.300
Voorsch. r. crt. (bel.	30.848	51.028
Voorsch. Rijk	—	—
Boekvorder. wegens overn. Markenv.	200.000	200.000
Goudmunt	3.2[illegible]	3.275.143
Zilvermunt	42.083	43.162
Buitenl. [illegible]va	1.395.545	1.381.597
Buitenl. [illegible] midd.	162	163
Uit het [illegible]den	218.961	214.995
Diverse	44.205	46.149
Passiva		
Bankb. (oud)	27.813	27.798
idem nieuw	[illegible]801.457	3.954.844
R. crt. schatkist	314.214	325.546
idem tegenwaarde		
Dollarbildi E [illegible] A	490.411	490.411
Sald. bank. in Ned.	604.695	462.076
Saldi uit het [illegible]acc.	105.335	115.138
Andere saldi v. niet ingezetenen	18.479	18.368
Andere saldi	56.471	60.719
Saldi buitenl. geld	19.141	19.506
Diverse rek.	59.211	60.385
Toelicht[illegible]		
schatk.pap. v. [illegible] densaldi uit [illegible] belegg.	30.900	33.500
Schatp.pap. in disc.	—	—
Munthilj. ('s Rijks kas)	167.140	170.791

Al met al neemt men in financiële kringen aan, dat de ontwikkeling van de Nederlandsche Bankstaat in 1955 gunstig is geweest, hetgeen mede een bevestiging vormt van de voorspoedige conjuncturele situatie in ons land

Ontwikkelingsplannen in Brits Honduras maken vorderingen

Brits Honduras. — De heer A. de K. Frampton, landbouw adviseur van de Indendant van de Organisatie voor ontwikkeling en Welvaart van de Britse Koloniën, heeft onlangs verklaard dat met de ontwikkelingsplannen voor Brits Honduras goede vorderingen gemaakt worden en dat het land thans drie nieuwe ondernemingen heeft aangevangen — de uitbreiding van gemechaniseerde rijst-cultuur, proeven met de productie van tabak en verspreide proefvelden voor katoen met korte vezels. De heer Frampton heeft begin deze maand een week doorgebracht in Brits Honduras.

Zijn bezoek aan Brits Honduras stond in bijzonder verband met de cacaocultuur en de toekomstige ontwikkelingsplannen, het herstel programma na de "Janet", dat met hulp van ambtenaren van het departement van Jamaica werd uitgewerkt.

Na een reis naar de voornaamste centra van Brits Honduras met de heer J. Goodban, directeur van landbouw, was hij aanwezig bij besprekingen met de wnd. Gouverneur, de heer N. Mayle van het Ministerie van Koloniën, de directeur Landbouw en leden van et Bestuur, in verband met het herstel na de orkaan en toekomstig ontwikkelingsplannen. (Barbados Advocate.

Vladimiro Sante Vannini, een 30 jaar oude leider van een dansorkest bewеert een nieuw wereldrecord te hebben gevestigd door 49 uur 1 minuut en 27 seconden ononderbroken piano te spelen. Hij begon Kerstmorgen. Het vorige record was 28 uur en stond op naam van de Amerikaan Donald Bird, gemaakt in Juni te Brandon (Canada).

LONDENS COMMENTAAR

(Bijzondere correspondentie)

In hetzelfde jaar waarin Johanna de Onwelriekende tot grote vreugde van haar gemaal, Victor-met-de-vier puisten, het leven schonk aan de tweeling die later beroemd zouden worden onder de namen Agatha de Angstvallige en Hendrik de Hongerlap, arriveerden in de haven van Tilbury de Chinese mandarijn Lau Allen, zijn jeugdige vrouw Lau Yeoung Chio Ha en hun dochtertje Lau Ki Ying". Op deze wijze zouden wij ongetwijfeld zijn begonnen indien het onze bedoeling was geweest een historische roman te schrijven over de lotgevallen van het Chinese echtpaar en die van hun dochtertje dat om zo belangwekkende redenen de naam Ki Ying ontving aan boord van het stoomschip Corfu. Aangezien wij evenwel gewagen van de werkelijkheid en niet van een pseudo-historisch verzinsel (kleingelovigen worden verwezen naar de Daily Herald van 6 juli 1955. Quod videant increduli!), moeten wij, helaas, reeds aan het begin van ons relaas over Lau Ki Ying en de later nader te beschrijven ex-dame Vtoraya Piatiletka, afscheid nemen van Johanna de Onwelriekende en haar gemaal en kroost, zulks ondanks het feit, dat wij vooral over Hendrik de Hongerlap (bij zijn vrienden beter bekend onder de naam Broedertje Blaaskaak) uren lang zouden kunnen verhalen, in zonderheid over de oorspronkelijke wijze waarop hij, terzijde gestaan door de Koninklijke Veearts, dong naar de hand van Ludmilla de Laatdunkende, welke laatste op zondagen biljart placht te spelen met Agatha de Angstvallige in een schipperscafé onder het genot van brandewijn met suiker en sneetjes gerookte paling. En dezelfde redenen waarom wij ons niet gerechtigd achten hier uit te weiden over de wijze waarop men de bruiloft van Hendrik en Ludmilla vierde, nopen ons tot onze grote spijt aanstonds te vermelden dat Lau Allen helemaal geen aanspraak mocht of mag maken op het mandariaat, maar dat hij slechts een jeugdig en aankomend jurist is. Doch hiermee zijn wij geheel tot de waar- en werkelijkheid en tot de Daily Herald teruggekeerd, en kunnen wij zonder versierselen en zonder retoriek vermelden, dat op 5 juli van het huidige jaar een jong Chinees echtpaar met hun dochtertje uit Hongkong arriveerde in een van de minst hartwarmende havens van Groot-Brittannië, het ongastvrije, trieste, gedeeltelijk duivelse, en geheel liederlijke Tilbury, vanwaar de goorste en op een na de oudste trein van het noordelijke halfrond de buitenlandse aankomelingen naar Londen vervoert.

Een veelzeggend woord

Wat ons, die eerlijk gezegd van Chinees even weinig weten als onze poes van paleologie en onze wederhelft van waterbouwkunde, boeide aan dit nieuws over de aankomst van Lau Allen en zijn vrouw Lau Yeoung Chio Ha (Ha!) met hun dochtertje, was de naam van laatstgenoemde, Lau Ki Ying. Volgens onze bron betekent namelijk deze naam: „De Zeer Vreemde Gebeurtenis Welke Plaats Vond Onderweg Van Hongkong Naar Groot-Brittannië". Deze voornaam die wij, zoals dat bij voornamen past, met hoofdletters hebben geschreven, boeit ons evenwel niet, omdat hij op zo verbluffende wijze illustreert hoe men in het Chinees in heel weinig woorden heel veel kan zeggen, doch om de gebeurtenis die in deze naam herdacht werd en nog heden wordt. Vader Lau Allen en moeder Lau Yeoung Chio Ha (Ha!) waren in het passagiersschip Corfu uit Hongkong naar Groot-Brittannië vertrokken omdat Lau Allen rechten wenste te studeren in het land dat, zoals iedereen weet, behalve de beste poëzie en de beste politieagenten, ook de beste jurisprudentie ter wereld bezit. Het Chinese echtpaar had bij zijn vertrek uit Hongkong gegronde redenen om te vermoeden dat zij weldra op zouden houden met slechts met zijn tweeën te zijn. Wat zij evenwel niet hadden verwacht was dat de blijde gebeurtenis, welke een Chinezenrijke wereld nogmaals zou verrijken met een nieuw Chineesje, plaats zou vinden midden op zee. Want op een middernacht, veertien dagen voordat het goede schip Corfu arriveerde in Tilbury, schonk Lau Yeoung Chio Ha het leven aan een dochtertje. Nu hechten Chinezen grote waarde aan voornamen, daarin de inzichten delend van de vader van Tristam Shandy, en zij geven gaarne namen waarin uiting wordt gegeven aan enige opgetogenheid over de omstandigheden van de geboorte of aan de vreugdevolle verwachtingen die de ouders koesteren omtrent de toekomst van de nieuw-geborene, een zeer prijzenswaardige gewoonte. Want ofschoon wij diepe eerbied hebben voor de motieven die ouders bewegen hun zoon Gijs te noemen of Japik, zal eenieder het met ons eens zijn dat het prettiger en onderhoudender geklonken zou hebben indien men Gijs of Japik in plaats daarvan de naam had gegeven van „De Vreemde Gebeurtenis Die Plaats Vond In De Trekschuit Onderweg Van Amsterdam Naar Haarlem".

Welnu, het echtpaar Lau was verrast en aangenaam verrast door de onverwachte spoed waarmee hun dochtertje besloten had zich bloot te stellen aan het levenslicht en besloot een naam te kiezen waarin deze verrassing tot uiting kwam. Derhalve ontving de boorling de namen Ki Ying. En volgens het door ons geciteerde vakverenigingsdagblad betekent Ki Ying niet minder dan „De Zeer Vreemde Gebeurtenis Welke Plaats Vond Onderweg Van Hongkong Naar Groot-Brittannië". En het is onder deze veelzeggende en informatierijke naam dat een Chinees meisje haar levensreis is begonnen aan boord van de Corfu, terwijl op het middernachtelijk uur de meeuwen kloegen rond het want.

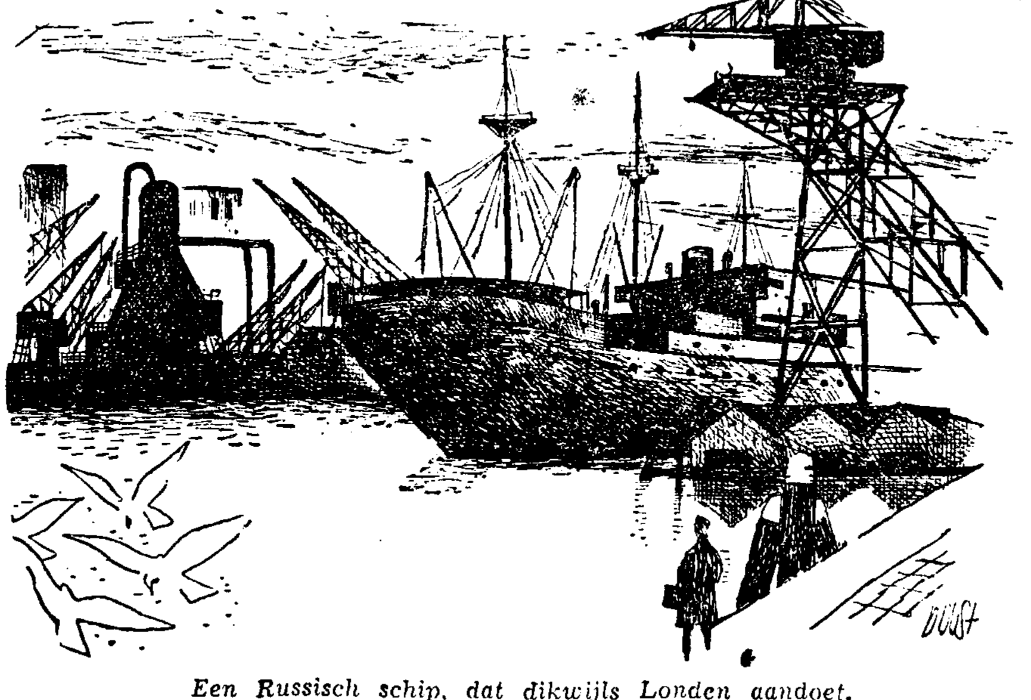
Men heeft ons wel eens verweten, dat wij ons te licht laten boeien door namen en derzelver betekenis en functie. Wij voelen ons inderdaad enigszins schuldig en beloven dat wij ons best zullen doen om nooit meer te schrijven over onze lievelingsslang die soeroekoekoe, onze lievelingsbaai die Tobermory, en onze lievelingssoep die Consommé Solange heet, welke laatste men zingende behoort te bestellen en zo mogelijk zingend dient te eten. Doch anderzijds dient men er zich voor te wachten dat men de waarde van namen onderschat. En wij achten het van enig belang te weten, dat Ki Ying de naam is van een meisje en niet de officiële benaming van het eerste Chinese Vijfjarenplan, een vergissing die maar al te gemakkelijk gemaakt zou kunnen worden, zoals blijkt uit de moeilijkheden die een Londense kantoorklerk en de Londense havenautoriteiten hadden met de naam Vtoraya Piatiletka. Bedoelde klerk is werkzaam in de kantoren van de „Port of London Authority", welk lichaam het gezag voert over de Londense rivier en havens. De klerk, voor wien het niet moeilijk zou zijn een fraaie en toepasselijke Chinese naam te bedenken en die werkt in het havenkantoor van de bekende Londense haven die de naam draagt van Surrey Commercial Docks, bezit een bijna pathologische angst voor de namen van Russische schepen. Het is namelijk zijn taak, zijn schone taak, om de namen en bijzonderheden te registreren van alle schepen die aanleggen in de Surrey Commercial Docks. En hij had in de loop der jaren ontdekt dat Russische schepen de hoogst onaangename gewoonte bezitten om plotseling van naam te veranderen, vooral kort nadat er een zuivering heeft plaats gevonden waarin voormalige Sovjethelden plotseling veranderen in Sovjetschurken, hetgen onder meer met zich meebrengt, dat naar hen vernoemde schepen schielijk worden herdoopt.

Het tweede vijfjarenplan

Nu is er een Russisch schip dat dikwijls Londen aandoet en dat de trotse naam Vtoraya Piatiletka draagt. De klerk, die het Russisch niet machtig is, meende dat dit de naam was van een heldin van de revolutie, misschien van een Russische tricoteuze, een bijzonder naarstig breister aan de voet van vele schavotten. De klerk leefde in voortdurende angst dat deze Vtoraya Piatiletka op een goede dag in ongenade zou vallen en dat op een zekere dag een schip de Londense haven zou aandoen dat hij niet zou herkennen omdat het een hem onbekende naam droeg, zegt het Russisch equivalent van Boudewijn Brandslang. Tenslotte kon de klerk zijn twijfels niet langer verduren en hij besloot een poging te doen om eens en voor altijd een einde te maken aan alle onzekerheid door een geschiedwerk te raadplegen over de Russische revolutie, in de hoop te ontdekken waarom Vtoraya Piatiletka de grote eer ten deel was gevallen een schip naar haar vernoemd te krijgen. Hij wilde zekerheid hebben of het ging om een heldin die ieder ogenblik op kon houden heldin te zijn en plaats te maken voor Boudewijn Brandslang. Of was zij misschien de uitvindster van de stoommachine, de televisie, de gloeilamp of enig ander bekende Russische uitvinding? De klerk dus toog aan de studie. En men kan zich zijn opluchting voorstellen toen hij ontdekte dat Vtoraya Piatiletka helemaal niet een juffrouw was, doch wat Lau Allen en Lau Yeoung Chio Ha (Ha!) zeker beschouwd zouden hebben als „Een Zeer Belangrijke Gebeurtenis". Vtoraya Pialiteka was n.l. Russisch voor „Zegevierenden Revolutie". In de naam van het schip werd niet hulde gebracht aan een levende heldin doch aan een geslaagd bloedbad. Uit louter opluchting besloot de klerk de havenautoriteiten van Londen te doen delen in zijn geluk door hen te verwittigen van het feit dat Vtoraya niet een dame was maar een gebeurtenis, niet een tante maar een triomf. En de Port of London Authority, die in de gulheid des harten eens per maand een eigen blad het licht doet zien, achtte het de moeite waard alle lezers van dit blad in kennis te stellen van het geluk dat zo onverwacht de haven was binnengevaren door het feit te publiceren. Maar toen alle lezers van het „P.L.A. Monthly" kennis hadden genomen van de waarheid en ongetwijfeld zorgvuldig van buiten hadden geleerd dat Vtoraya Piatiletka de zegevierende revolutie was en niet een gedenkwaardige Russische juffrouw, bleek wederom hoe men op moet passen met namen en welke ernstige vergissingen men kan maken op dit gebied. Want in de Manchester Guardian verscheen een ingezonden stuk van een professor in Cambridge die in kille woorden kond deed aan allen die meenden dat een zegevierende revolutie de loffelijke gewoonte had rustig voor anker te gaan in een Londense haven, dat noch zij, noch de Londense havenautoriteiten iets van Russisch afwisten en dat Vtoraya Piatiletka weliswaar niet een juffrouw was, doch evenmin een geslaagde revolutie. De woorden betekenden niets anders dan „Tweede Vijfjarenplan". En zo weten wij eindelijk dat het tweede Russische vijfjarenplan heen en weer dobbert tussen Engeland en de Oostzee en dat het nu en dan voor anker gaat aan een Theemskade. Londen is een Russische heldin armer, maar kan zich troosten met het tijdelijke bezit van een zeer vreemde gebeurtenis die Ki Ying heet. En als Nederlander, die als buitenlander geen enkel mede-eigendomsrecht kan doen gelden op het Chinezenkindje van de Corfu, gevoelen wij een weinig afgunst. Want wij kunnen ons gemakkelijk verzoenen met de omstandigheid dat wij in Kijkduin een meisje kennen dat Kaatje heet, maar wij betreuren het een weinig dat onze vaderlandse gewoonte niet toeliet, dat men haar bij de geboorte de naam gaf van „De Catastrofe Die Plaats Vond In Kijkduin".

door een geschiedwerk te raadpleger

Een Russisch schip, dat dikwijls Londen aandoet.

Brandweer-sleepboten voor Venezuela

Een scheepsbouwmaatschappij, de N.V. Haarlemsche Scheepsbouw Maatschappij te Haarlem (Nederland) bouwde voor het Ministerie van Verkeer van Venezuela twee brandweer-sleepboten met de volgende afmetingen: lengte 20,2 m. breedte 5,4 m en holte 2,4 m. De diepgang bedraagt 1,75 m.

De voortstuwing geschiedt door een dieselmotor van 450 pk, terwijl de brandweerinstallatie wordt aangedreven door een dieselmotor van 120 pk. Er zijn vier straalpijpen met slangen, twee waterkanonnen met een capaciteit van 4.000 liter per minuut elk, en twee 500-liter schuiminstallaties per boot.

Er is accommodatie voor 6 man.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apéritief
17.45 Zuid-Amerikaanse muziek
18.00 Boletin di Noticia
18.10 Een transcriptieprogramma
18.30 Nieuws
18.40 Dinnermuziek
19.00 En nu.... vertelt tante Aukje
19.05 Antilliaanse artisten
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Muziek voor U!
21.00 C.C.C.-Kwartiertje
21.15 Klassiek Dansavond concert
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

AVROS:

17.00 Linda's Eerste Liefde
18.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Dienst Welzijnszorg.
18.30 Voor de jargen
18.45 Nieuws
19.00 Landbouwpraatje
19.10 Kawina-band
19.45 V & V programma
2030 Piano-muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

P. C. J.

18.37 Nieuws.
18.52 „Het Jordaan Cabaret".
19.07 Economisch perspectief
19.17 Jeugd en muziek
19.35 Klankbeeld.
2005 Avondaccoorden.
20.13 Wat de Pers er van zegt.
20.20 Rubriek voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel. 2470
B. g. g. tel. 2460

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat 7 Jan 12.00 uur. W. N. G. Broug Vermeerstraat 3[illegible]
tel: 3072
B. g. g. nad inl. tel. 2460

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis tel. 4320

C.S.M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent. tel. 2950.

Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 224[illegible]

THEATER ASIENTO
Dedée de havenmeid.
Toegang boven 18 jaar

Vice-admiraal L. Doorman overleden

Dezer dagen is op 64-jarige leeftijd in het Mariapaviljoen te Amsterdam overleden vice-admiraal b.d. L. A. C. M. Doorman. Hij was een broer van schout-bij-nacht Karel Doorman, die bij de slag in de Javazee omkwam.

Vice-admiraal Doorman is o.a. chef van de militaire missie in Berlijn geweest; voorts was hij oprichter van de ARKO in Indonesië en van verscheidene katholieke verenigingen in Den Helder. Hij was ook oud-voorzitter van Katholiek Thuisfront.

Een groot deel van zijn carrière in marinedienst heeft vice-admiraal Doorman in het voormalige Nederlands-Indië doorgebracht. Terug in Nederland werd hij in 1935 benoemd tot commandant van de Onderzeedienst, tevens belast met de supervisie op de bouw van de lichte kruiser „Tromp". Van dit schip werd hij de eerste commandant. Tijdens de oorlog wist hij door een tunnel uit het krijgsgevangenkamp Stanislau (Polen) te ontvluchten. Via Italië en Roemenië bereikte hij in 194[illegible] Londen. Daar werd hij prompt benoemd tot maritiem commandant Zeeland. In 1947 werd hem eervol ontslag uit de marine verleend.

Vice-admiraal Doorman bezat een groot aantal binnen- en buitenlandse onderscheidingen. Zo was hij o.m. officier in de orde van Oranje Nassau, drager van het Bronzen Kruis, ridder in de orde van de H. Gregorius de Grote, begiftigd met de „Order of the British Empire", commandeur in de Kroonorde van België, commandeur in de orde van Leopold van België met palm.

Russen richtten massa-slachting aan in opstandig gevangenenkamp

Wilde vurende tanks zaaiden dood en verderf

Kamp Friedland. — Josef Forster, een 48-jarige Duitse oud-krijgsgevangene, die pas uit de Sovjet-Unie is teruggekeerd, vertelde aan Reuter het relaas van de onderdrukking van een opstand het vorig jaar in een gevangenkamp diep in de Sovjet-republiek Khazakhstan, waarbij ongeveer 400 gevangenen werden afgeslacht. Hij gelooft de eerste ooggetuige te zijn van de massa-slachting in het kamp van Kingir, die in het Westen is teruggekeerd.

Op 16 Mei 1954 gingen de 4.000 mannelijke en 2.000 vrouwelijke gevangenen te Kingir in staking uit protest tegen de slechte toestanden in het kamp. Een 200-tal mannen groeven een gat door de muur, die hun afzetting van de vrouwenafdeling scheidde. Door dit gat konden de gevangenen van Kingir hun krachten samenbundelen en de kleine bewaking kon hun niet meer meester.

Toen de mannen door het gat klauterden, openden de Russische bewakers het vuur en verwondden verscheidene hunner. De gevangenen, merendeels uit de Oekraine, de Baltische staten, Polen en Rusland, richtten een stakingscomité op en benoemden tot leider een Russische kolonel, zekere Koesnizov, die tijdens de slag om Berlijn in 1945 een regiment aanvoerde en die later wegens sabotage tot 25 jaar dwangarbeid was veroordeeld.

Op de tweede dag van de staking bestormden de mannen een gevangenis binnen het kamp en bevrijdden de 400 gedetineerden, waarvan het merendeel de tijd in eenzame opsluiting doorbracht. De gevangenen bewapenden zich met messen en andere verweermiddelen, die zij zelf hadden gemaakt. Ook richtten zij versperringen op aan de drie hoofdtoegangen van het kamp en zetten „wachten" uit.

Het stakingscomité stond een groep ongewapende Russische officieren in het kamp toe om onderhandelingen te voeren. Maar ondanks de toezeggingen van deze officieren, gingen de toestanden in het kamp er niet op vooruit. Onmiddellijk na de staking hebben de Russische bewakers de electrische stroom naar het kamp afgesneden en voedselzendingen stopgezet. De gevangenen bemachtigden echter voedsel in de kampwinkels, die voor twee maanden genoeg voorraad hadden.

In de vroege ochtend van 16 juni brak een pandemonium uit, vertelde Forster. Negen tanks braken door de versperringen aan de hoofdhekken door en rolden het kamp wild vurend binnen. Daarachter kwam duizenden militairen, die uit hun machinegeweren in het wilde weg vuurden en het kamp bezetten. Via luidsprekers werd de gevangenen te verstaan gegeven, dat zij met opgeheven armen uit hun barakken moesten komen. Dit ultimatum gold één kwartier. Hij, die verzet pleegde, zou worden neergeschoten. Toen het kwartier verstreken was, stormden de troepen de barakken binnen. Daarbij werd het merendeel van de genoemde 400 afgeslacht.

De gevangenen moesten naar een open veld, even buiten het kamp, marcheren. Forster zei de laatste te zijn geweest, die het kamp verliet, omdat hij in de keuken werkte. „Toen ik door het kamp liep, zag ik een afschuwelijk schouwspel. Overal lagen de lijken verspreid en de militairen laadden ze op vrachtwagens om ze weg te brengen," vertelde hij.

Voor zover hem bekend, kwam slechts één Russische militair om het leven. De overige slachtoffers waren allen gevangenen. De gewonden werden naar het kamphospitaal gebracht.

De gevangenen moesten twee dagen en twee nachten in het open veld blijven zitten. Ongeveer 1.500, zij die tijdens de staking het actiefst waren geweest, werden per trein naar onbekende bestemming overgebracht.

Nadat de gevangenen in het kamp terugkeerden, werd het werk onmiddellijk hervat. Twee weken later kwam een commissie van onderzoek in Kingir aan en in de daarop volgende twee maanden werden bijna alle eisen der gevangenen ingewilligd.

In Kingir vertoefde volgens Forster gevangenen uit 28 landen. Er waren o.m. 19 Duitsers, 1 Oostenrijker, 1 Fransman, 6 Japanners, 20 Chinezen en enkele Koreanen.

Prix de la critique voor Rob. Mallet

Parijs. — De „Prix de la critique" die wordt toegekend door de Franse vereniging van letterkundige recensenten, is van het jaar toegevallen aan de veertigjarige schrijver, Robert Mallet, voor zijn essay „Une mort ambigüe". Dit werk is een getuigenis van gesprekken van de schrijver met André Gide en Paul Claudel in de laatste jaren van hun leven.

Ver. Staten stellen hulp aan buitenland niet langer afhankelijk van politieke voorwaarden

Washington. — Door hun aanbod om door middel van schenking deel te nemen aan de bouw van een stuwdam in de Nijl nabij Assoean in Egypte hebben de Verenigde Staten een nieuwe weg ingeslagen wat betreft de hulpverlening aan economisch onvoldoende ontwikkelde landen.

Volgens waarnemers zijn de raadgevers van de Amerikaanse regering tot de slotsom gekomen, dat de Verenigde Staten hun hulpverlening aan het buitenland niet langer van politieke voorwaarden afhankelijk moeten stellen.

De Amerikaanse regering zou aan het Congres meer bewegingsvrijheid willen vragen voor de verdeling van de economische en technische steun aan het buitenland. Het wordt niet uitgesloten geacht, dat de Amerikaanse regering meer belang zal toekennen aan projecten, waarvoor het particulier kapitaal minder belangstelling toont, zoals sanitaire, medische voorzieningen, het onderwijs, de wegenaanleg en de havenbouw. De Amerikaanse autoriteiten zouden aan de hulpverlening een meer spectaculaire vorm willen geven en het steunbedrag verhogen. De Amerikaanse regering zou het voornemen hebben het Congres te verzoeken het steunbedrag het volgend jaar te verhogen van 2,7 tot 5 miljard dollar. Het wordt waarschijnlijk geacht, dat Eisenhower een verzoek hiertoe in januari in zijn jaarboodschap over de toestand van het land zal doen. De huidige houding van de Sovjet-Unie, welke aan een groot aantal landen economische hulp heeft aangeboden, zou aan een herziening van de Amerikaanse opvatting over de steunverlening aan het buitenland niet vreemd zijn.